

juni 1984
nummer 13

10 JAAR

buurtorganisatie

extra dik nummer

BERGOPWAARTS is de buurtkrant van 'De Bergen' en verschijnt tweemaandelijks. Deze speciale uitgave werd gedrukt in een extra grote oplage van 1050 stuks.

MEDEWERKERS waren dit keer: Tom Veeger, Birgit Roosdorp, Huub Segeren, Jack van Maris, Bastienne Mentink, Peter Haak, Dré Verkerk, Joop Hendriks. TYPEWERK: Huub Segeren. LAY-OUT: Tom Veeger, Huub Segeren, Jack van Maris, Peter Haak, Joop Hendriks, Birgit Roosdorp. ILLUSTRATIES EN FOTO'S: Bastienne Mentink, Joop Hendriks, Jack van Maris en anderen.

REDAKTIE-ADRES en advertentie-opgaven: Buurt-informatie-centrum de Bergen, Prins Hendrikstraat 43, 5611 HJ Eindhoven. Telefoon 040-453387 of 040-441836 (Jack).

10
JAAR!

JACK VAN MARIS VALLEN EN OPSTAAN 10 JAAR

In mei 1974 plantten de toenmalige bewoners van Prins Hendrikstraat 5, de gebroeders Wintermans, op hun trottoir twee boompjes. Met deze ludieke actie vestigden zij de aandacht op de verwaarlozing van de straat.

Dit gebeuren, nu exakt 10 jaar geleden, legde de kiem voor de bewoners-organisatie in de 'Prins Hendrikbuurt', zoals toen onze buurt 'De Bergen' genoemd werd. Een bewoners-organisatie die bij tijd en wijle met geruchtmakende acties in het nieuws kwam en successen behaalde, maar die ook zo nu en dan flink op haar bek heeft gelegen.

Het 10-jarig bestaan van de bewoners organisatie grijpen we aan om in deze speciale buurtkrant nog eens momenten van succes en wanhoop in de herinnering terug te halen. Daarbij blijft de grote vraag: hebben al dat vergaderen, stukken lezen, kibbelen, overleggen, onderhandelen en acties voeren nu uiteindelijk tot voldoende resultaten geleid of was het allemaal goedbedoelde, maar verloren moeite?

Twee treffende voorbeelden van actiepunten die al tien jaar de aandacht hebben gehad van de achtereenvolgende buurtcomitee's: zijn het Treffinaterrein aan de Catharinastraat en de drukkerij Gestel aan de Heilige Geeststraat.

Het eerste is een voorbeeld van een actie, waarbij de bewoners-organisatie duidelikaanzienlijke invloed heeft weten uit te oefenen. De drukkerij daarentegen is een voorbeeld van een probleem dat de afgelopen tien jaar nauwelijks is veranderd. Aan beide gevallen wordt een artikel gewijd in dit nummer. Bovendien bladeren we met rode oortjes nog eens door de achtereenvolgende buurtkranten, die in de loop van die jaren de buurt van informatie hebben voorzien. De 'Betere Tijden', het 'Bergen Bulletin', 'Bergen Bulletin Magazine' en 'Bergopwaarts'. Verder twee interviews met buurtbewoners over de vraag: vind je het belangrijk om in de buurt actief te zijn'. Tevens een collage van oude ansichten die een beeld geven van De Bergen in het verleden. En tot slot natuurlijk actuele informatie over het belanghebbendenparkeren en de aanstaande bezuinigingen op de uitkeringen, die deze buurt hard zullen treffen wanneer ze doorgaan.

Genoeg leesvoer voor de zomermaanden. Na de vakantie bent U weer helemaal bij!

DE SPIEGEL

café

PRINS HENDRIKSTRAAT 38 EINDHOVEN

EPO

STRIP & BOEKANTIKWARIAAT

IN- EN VERKOOP

GROTE COLLECTIES
NIEUWE, 2e HANDS EN
ANTIKWARISCHE
STRIPS; 2e HANDS EN
ANTIKWARISCHE
BOEKEN; PRENTEN;
ANSICHTKAARTEN;
ETCETERA.

JOS HUDDLESTON
SLATER
KLEINE BERG 33
5611 JS EINDHOVEN
TELEFOON 040 - 44 18 82

HELP! MET EEN TIENJTJE

Met het 10 jarig bestaan van de buurtorganisatie valt een minder plezierige ontwikkeling samen: namelijk de sluiting van het buurt-informatie-centrum aan de Prins Hendrikstraat door de gemeente.

Omdat we geen andere mogelijkheid zien om een centrale buurt-ruimte voort te zetten, starten we middels deze buurtkrant een TIENJTJES-AKTIE waarbij iedere bewoner met een inkomen zal worden gevraagd om een tientje bij te dragen voor de huur van een nieuwe ruimte tot januari 1985. Lees hiervoor de achterpagina. We hebben uw medewerking hard nodig!

BUURTORGANISATIE

Straatbewoners
planten bomen
op het wegdek

schilder
caspar
de haan

Eindhoveners
aangehouden
op bedreiging
van de politie

prins hendrikstraatgroep

De boomplant-actie van de gebroeders Wintermans baart nogal wat opzien. Omwonenden geven blijk van hun sympathie en het Eindhovens Dagblad wijdt er een stukje aan. Wanneer echter de gemeente lucht krijgt van de actie, reageert zij uitermate takteloos door meteen de verwijdering van de boompjes te gelasten. Wanneer dit door de bewoners zelf niet gebeurt, komt een gemeentewerker, geëscorteerd door twee agenten de boom uitgraven, hetgeen de straat doet uitlopen en onder de toeschouwers teleurstelling en ergernis veroorzaakt; de juiste gemoedsstelling dus voor verdere acties....

Het voorval vestigt de aandacht van de straatbewoners op de troosteloze woonomgeving en de verpaupering van de straat. Een aantal bewoners -met name jongeren en studenten- neemt het initiatief tot een onderzoekje in de straat naar het autobezit en de behoef-

te aan bomen en fietsklemmen. Bovendien willen ze een overleg met de gemeente over een plan ter verbetering van de straat. Eind november 1974 overrompelen 15 bewoners wethouder van Elk, die prompt belooft om serieus voorstellen te laten maken. Op 24 november besluit de "straatvergadering" in "Het Verloren Schaap" (bij "Abel") hoe een plan voor de straat eruit moet zien. Er moeten bomen komen en parkeerhavens afgewisseld met verbrede stukken stoep; bewoners moeten planten tegen de gevels kunnen zetten; er moeten maatregelen getroffen worden om langparkeerders te weren; er moeten hondebakken, vuilnisbakken, fietsrekken en bankjes komen; en bovendien wil men openstelling van het toen nog braakliggende terreintje dat nu het Prins Hendrikparkje is, en van het Treffinaterrein.

In April 75 keuren B&W het verbeteringsplan voor de Prins Hendrikstraat goed; een plan dat aan een aantal van deze wensen tegemoet komt, al gaat het minder ver dan wat bewoners er zich van hadden voorgesteld.

De hele actie van de Prins Hendrikstraat-bewoners wordt in de rest van de buurt met argus-ogen gevolgd en uit alle straten van de buurt laten bewoners weten dat ze ook actief willen worden. Voor de tweede vergadering in het Verloren Schaap op 24 februari 1975 worden dan ook alle buurtbewoners uitgenodigd. In het uitnodigingspamflet staat: "Hoewel wij van mening zijn dat een dergelijke organisatie niet noodzakelijk zou moeten zijn maar dat bewoners meer directe spontane invloed op hun eigen woonomgeving zouden moeten kunnen uitoefenen, blijkt steeds weer dat de gemeente slechts reageert als zij zich gesteld ziet tegenover een groep bewoners die zich sterk gemaakt hebben door zich aan-

een te sluiten. Los hiervan blijft natuurlijk van een buurtorganisatie het voordeel dat het de "buurtgeest" en solidariteit bevordert en is daarom op zichzelf al een groot doel."

echt komitee

Het enthousiasme blijkt groot om naar het voorbeeld van de Prins Hendrikstraat ook in andere straten bewonersgroepen te starten. Vertegenwoordigers van die groepen moeten regelmatig samenkomen in een overkoepelend overleg voor de hele buurt. Een soort buurtcomitee dus.

De nieuwbakken buurtorganisatie presenteert zich aan de bewoners middels een uitgebreide enquête. Daarbij geven zich nog eens liefst 38 nieuwe leden op.

Omdat de straatsgewijze organisatie toch wel erg onoverzichtelijk blijkt, besluit men in april om twee werkgroepen op buurtniveau in te stellen. De werkgroep "Ruimtelijke Ordening" moet zich bezighouden met alle zaken op het gebied van bestemmingsplannen, woonomgeving, wonen en huren; en de werkgroep "Sociale Contacten" met zaken als een buurtkrant, buurtfeesten, sportgelegenheden en gezelligheids-activiteiten.

In mei lanceert de gemeente Eindhoven de zogenaamde "Discussienota DE BERGEN" die een beeld geeft van de problemen in de Bergen en die tevens voorstellen doet voor het verbeteren van de situatie. Hoewel de gemeente zich slechts een beperkte reaktiemogelijkheid had voorgesteld, namelijk schriftelijk, wordt door zowel bewoners als winkeliers geëist dat ze uitgebreid bij de planvorming zullen worden betrokken. Zij willen een werkgroep waarin zowel

ambtenaren als belanghebbenden uit de buurt zitting zullen hebben.

een visie

De buurtvergadering van 25 augustus '75 in de AMBASSADEUR wordt door circa 200 bewoners bezocht. De vergadering neemt een groot aantal besluiten, die de belangen van de bewoners veilig moeten stellen. Zo wordt het volgende besloten: "Er zijn teveel woningen en tuinen opgeofferd aan het zakenleven". "Hinderlijke bedrijven moeten ergens anders gevestigd worden en wonen moet voorrang krijgen". "Aanleg van straatgroen en openstelling van binnenterreinen moet bevorderd worden". "Het bouwbeleid moet gericht worden op een meer gevarieerde bevolkingsamenstelling, met name gezinnen". "Wij willen meer samenhang met het Vonderkwartier, daar beide buurten apart te klein zijn om goede aanspraak te maken op buurtvoorzieningen".

Ten aanzien van de verkeersproblemen: "We aksepteren niet dat onze woonstraten misbruikt worden door buurtvreemde parkeerders". "Het verbeteren, beveiligen en verfraaien van de straten is pas mogelijk wanneer het verkeersprobleem is opgelost ten gerieve van de bewoners". "Philips moet zorgen voor een parkeergelegenheid op eigen terrein". "Bedenk een parkeerregeling die de buurtbewoners alleen het recht geeft op een plek (bijvoorbeeld door autonummers op straat te schilderen)".

Over braakliggende terreinen wordt gezegd: "Het is dringend noodzakelijk dat er een aantal terreinen vrijkomen die bestemd worden voor de buurt, onder andere voor recreatieve doeleinden". Als concrete mogelijkheden daartoe noemt men het Treffinaterrein dat op dat moment nog niet toegankelijk is, het "De-la-terrein" waar nu het Prins Hendrikparkje ligt, en het terrein van drukkerij Gestel. "De gemeente moet die terreinen duidelijk daartoe bestemmen voor dat ze verloren gaan".

En over de slechte woningen zegt men: "De gemeente moet de bewoners betrekken bij de beoordeling van de kwaliteit van

hun eigen woning". "Het geheel moet gericht zijn op het behouden en vergroten van de woonegelegenheid". "Voor het verhelpen van slecht onderhoud moet ook het buurtkomitee de krachten bundelen voor zover de gemeente daartoe niet in staat

is". "Kamerbewoners worden verwacht hun huizen niet uit te leven".

Het is verbazingwekkend hoezeer deze uitgangspunten die negen jaar geleden werden geformuleerd, tot op vandaag de dag aktueel zijn. En tevens is het verbazend dat na negen jaar nog steeds geen bevredigende oplossing is gevonden voor een aantal van de genoemde problemen. Zo vormt het vreemparkeren juist nu een aktueel probleem, dreigt de verzakelijking hier en daar verder te gaan, is de drukkerij nog niet verplaatst en zijn nog steeds niet alle slechte woningen verbeterd.

Wat wél zichtbaar veranderd is: de aanleg van het Prins Hendrikparkje, de nieuwbouw op het Treffinaterrein en de herinrichting van een aantal woonstraten met paaltjes, drempels, bomen en parkeerhavens.

De uitgangspunten van 25 augustus 1975 vormen vrij compleet nog steeds de uitgangspunten van het huidige buurtkomitee.

op zijn kont

Ondanks aanvankelijk tegenstribbelen van de wethouder gaat in januari '76 het overleg van start over Discussienota de Bergen. Naast ambtenaren zitten daarin bewoners en zakelijke belanghebbenden uit de buurt. Naar de plaats van samenkomst, het TD-gebouw wordt het het "TD-overleg" genoemd. De uitvoerige bespre-

king van de discussienota zal moeten leiden tot een reeks adviezen voor de "Rehabilitatie" (opknabbeurt) van de Bergen.

Doordat in het overleg veel energie wordt gestoken door een groot aantal leden van het buurtcomitee, loopt de activiteit van het comitee steeds verder terug. Wanneer het in korte tijd sterk uitgedund is besluiten de achterblijvers dat er eindelijk iets moet gebeuren. Dat resulteert in de bezetting van het Treffinaterrein, met als doel hier een groenvoorziening voor de buurt gerealiseerd te krijgen en de voorgenomen bouw van magazijnen te verhinderen. Deze actie is een groot succes en doet het enthousiasme in de buurt sterk oplopen. Toch krijgt het comitee - behalve de napret van de bezetting - geen werkelijk nieuwe initiatieven van de grond, hetgeen de vele enthousiastelingen al snel weer ontmoedigt. Men wil niet alleen maar "ouwehoeren". Men wil actie. Na de zomervakantie komt het buurtcomitee dan ook niet meer bij elkaar. Daarentegen blijft wel de harde kern uit het comitee overleggen over de ontwikkelingen in en rond de buurt. De buurtkrant constateert: "Het buurtcomitee ligt op zijn kont. Uw schuld". Een voormalig komiteelid stelt: "een comitee dat alleen bestaat uit studenten - dus in principe buurtbewoners voor enkele jaren - kan slecht de belangen van de buurt behartigen. Het eigen belang voor deze mensen is niet zo groot en resulteert op korte duur is niet te verwachten. Het gaat om zaken die jaren en jaren nodig hebben om verzezenlijkt te worden. Als kortstondige buurtbewoner ben je dan niet overduidelijk gemotiveerd om avonden en avonden, jaren achtereen, plannen te maken en acties voor te bereiden (...)" "Wat kennelijk ontbreekt in de buurt is een harde achterban van vaste bewoners".

Inmiddels zou het TD overleg nog tot januari 77 doordraaien en een advies afleveren. En ook de buurtkrant "De Beterre Tijden" die in augustus 75 ontstaan was, zou tot het voorjaar van 77 in totaal 17 nummers produceren die lange tijd het ontbreken van een buurtcomitee verzachten.

gezellige boel

Overigens bloeiden wel de activiteiten in de gezelligheidsfeer. Café's zoals dat van Abel (de tegenwoordige Spiegel) en Wilhelmina worden bestempeld als buurtcafé's waar vooral de jongeren uit de buurt elkaar ontmoeten. Daar worden ook activiteiten georganiseerd zoals een oudejaarsviering, wielervedstrijden, een fotowedstrijd, een zangwedstrijd, een monopoliecompetitie, sinterklaas en kinder carnaval. In 1977, 78 en 79 organiseert de opbloeiende St. Catharinastraatgroep elke koninginnedag een groots opgezette straatmarkt met allerlei evenementen; van de opbrengst trakteert ze jaarlijks de bewoners op een kerstontbijt.

Vanaf 1975 is er voorts 7 jaar lang een groots buurtfeest in september, dat evenals de straatmarkt wijde vermaardheid geniet.

catharinastraatgroep

In de periode zonder buurtcomitee maakt vooral de straatgroep van de Catharina-

straat ophef met in het oog vallende acties en activiteiten. Behalve de straatmarkt en het kerstontbijt, presenteert ze in 1976 een eigen straatplan. Wanneer de gemeente daarop niet snel genoeg reageert, begint ze zelf met de uitvoering daarvan door houten paaltjes in de stoepanden te plaatsen tegen fout parkeerders. Na veel tegenstribbelen ziet de gemeente zich uiteindelijk genoodzaakt om hiervoor in de plaats definitief "Amsterdammertjes" te plaatsen, hetgeen voor Eindhoven een primeur betekent.

Ook treedt de straatgroep zo nu en dan in de plaats van een buurtcomitee op als woordvoerder voor de buurtbewoners; bijvoorbeeld op de grootste manifestatie tegen de gemeentelijke verkeersplannen, waarvoor ze ook een tentoonstelling maakt. Daarnaast probeert ze de sloop van de arbeiderswoningjes die dan nog langs het Treffinaterrein staan te verhinderen. Ter bestrijding van de overlast van de schooljeugd houdt ze een dia-show die in alle klassen vertoont wordt. En in mei zet de straatgroep demonstratief de straat af om de aandacht te trekken voor haar straatplan, het Treffinaterrein en tegen de plannen om de muziek-schouw te verbouwen voor alleen jongeren.

Waarschijnlijk draaide deze groep zo voortvarend doordat haar samenstelling gevarieerder was dan die van het buurt-

comitee. Naast jongeren zaten hierin namelijk ook vertegenwoordigers van de gezinnen en oudere bewoners. Tevens wist de straatgroep beter het "politieke" werk aantrekkelijk te maken door een vermening met allerlei gezellige activiteiten. Pas na de oprichting van een nieuw buurtcomitee eind '78 gaat de groep weer ter ziele.

nieuw comitee

Pas wanneer de gemeenteraad definitief een rehabilitatiebesluit voor de Bergen neemt in april 78 is dat een aanleiding voor enkele buurtbewoners om een initiatiefgroep in het leven te roepen voor een nieuw buurtcomitee. Men streeft nu naar een gevarieerdere samenstelling, waarin jongeren, gezinnen, ouderen, huurders en eigenaarsbewoners vertegenwoordigd zijn.

Op 13 september van dat jaar wordt door dik 50 bewoners in de "Surinaamse Soos" het nieuwe buurtcomitee gekozen, dat 13 leden omvat. Tevens worden 7 werkgroepen ingesteld die zich met speciale onderwerpen bezighouden: Buurtkrant, Treffinaterrein, Huudersbelangen, Zwarte lijst (signaleren van illegale ontwikkelingen), woningverbetering, verkeer en buurtopbouw (sociale activiteiten).

Ook wordt kort daarna de "Projectgroep de Bergen" ingesteld, waarin buurtbewoners, ambtenaren en zakelijke belang-

hebbenden samen de verdere plannen moeten gaan maken voor de rehabilitatie van de buurt.

debacle

Het debacle rond de projectgroep is een verhaal apart. Omdat men zeker wil zijn dat buurtbewoners hierin daadwerkelijk invloed zullen krijgen, eist de buurtvergadering van de gemeente dat zij een negental voorwaarden onderschrijft, zoals: "Alle informatie moet ook voor bewoners beschikbaar zijn", alle adviezen van ambtenaren over de Bergen aan B&W moeten via de projectgroep gaan, buurtvertegenwoordigers moeten de gelegenheid krijgen om een buurtvergadering te beleggen voor een standpunt van de buurt, en de buurt moet eigen deskundigen in kunnen schakelen op kosten van de gemeente".

Bovendien ligt er op dat moment een hoog oplopend conflict met de gemeente over de toekomst van het Treffinaterrein. Nadat dit als gevolg van de bezetting en enkele andere acties door de gemeente was aangekocht, heeft de gemeente namelijk zonder de buurt daarbij te betrekken daarvoor een duur koopplan laten ontwikkelen dat volledig in strijd is met de bedoelingen van het comité: de woningen zijn onbetaalbaar en er blijft erg weinig groen over.

Als bewijs dat de buurt serieus zal worden genomen eist de buurtvergadering dat de gemeente dit plan intrekt alvorens opnieuw een plan zal worden ontwikkeld in de projectgroep. Als B&W hiermee uiteindelijk instemmen is de projectgroep in maart 79 een feit. Al gauw klagen echter de deelnemende bewoners dat zij niet over alle informatie kunnen beschikken en dat de gemeente toch haar uiterste best doet het koopwoningenplan door te drukken.

Wanneer in de zomervakantie van 79 dat plan door B&W toch weer naar voren geschoven wordt, is dat voor de deelnemende bewoners en later ook de zakenvertegenwoordigers aanleiding om uit de projectgroep te stappen. "Wij moeten tot onze spijt mededelen geen vertrouwen meer te hebben in de invloed die de projectgroep en de daaraan verbonden bewoners van de Bergen op uw besluiten kunnen hebben en zijn voornemens (...) de bewonersvergadering van de Bergen voor te leggen de bewonersprojectgroepleden uit de projectgroep terug te trekken," aldus een brief van het comité aan B&W.

Aan de hand van een enkete stelt de werkgroep Treffina nu een uitgebreid beargumenteerd eisenpakket samen voor de inrichting van het Treffinaterrein. Dit wordt in de publiciteit gebracht middels een aktiedag op 7 oktober 79, waarbij op het terrein muren worden geschilderd en hutten gebouwd.

De gemeente erkent nu de ernst van de situatie blijkbaar want na een uitgebreide bestudering van de buurteisen, besluiten B&W in januari 80 toch om op het Treffinaterrein woningwetwoningen te bouwen en een flink deel voor openbaar groen te reserveren. Na nog eens vier en een half jaar zal binnenkort met de oplevering van het Treffinagebouw de uitvoering van dit besluit een feit worden.

huurdersbelangen

Wanneer eind 79 de bewoners en ambtenaren niet meer in één projectgroep samenkomen staan de bewonersorganisatie en de gemeente weer recht tegenover elkaar. Het projectgroep-debacle heeft veel wan-

trouwen gewekt en het besef leeft op dat bewoners veel beter door acties en publiciteit bij de gemeente gehoor kunnen vinden.

Vooraf de werkgroep Huurdersbelangen schuwt de konfrontatie niet en weet keer op keer in de krantte komen en

het optreden van gemeente en huiseigenaren aan de kaak te stellen. Zo voert deze groep de geruchtmakende actie tegen de huis-exploitant Learbuch, waarbij deze met naam en toenaam op affiches ("gezocht") door de stad wordt aangeplakt. De kwestie van een huurder die door Learbuch van zijn kamer werd weggepest haalt paginagroot de Nieuwe Revu onder de kop "Kamerbewoner verklaart oorlog aan huizenmelker". Ook trekt de werkgroep fel van leer tegen verdergaande woningonttrekking in de buurt door bedrijven en kantoren. Met name de uitbreiding van de garage van Meurkens wordt op alle mogelijke manieren juridisch aangevochten tot aan de Raad van State toe. Tot nu toe echter zonder het gewenste resultaat. Bovendien ondersteunt het buurtcomité via de werkgroep Huurdersbelangen de kraakactie van Prins Hendrikstraat 36 in het voorjaar van 1980 ("Hoera Prins Hendrikstraat 36 is weer bewoond"). En ook bevecht zij huurverlaging in de nieuwbouw appartementen in de Heilige Geeststraat. De buurtkrant meldt: "Afschuwelijke huizenmelker in de Heilige Geeststraat wordt landelijk voorbeeld".

Keer op keer is het de werkgroep Huurdersbelangen dus die kompromisloos van leer trekt en harde woorden niet

schuwt. Het lijkt er echter op dat dit optreden de oudere en meer gematigde bewoners van de buurt in het verkeerde keelgat schiet. Vanaf dat moment zien we die groep bewoners namelijk zich van het buurtcomité terugtrekken. Het al te militante gedrag schijnt hen af te stoten.

nota's nota's

Inmiddels is er vanaf augustus 1981 een buurtinformatiecentrum dat bemand wordt door een zogenaamde stadsvernieuwingsdeskundige, die weliswaar betaald wordt door de gemeente, maar zijn opdrachten krijgt van het buurtcomité. Deze faciliteit zal voor drie jaar open blijven om het buurtcomité middels deskundige ondersteuning en een eigen ruimte in staat te stellen de stadsvernieuwing bij te benen. En dat is wel nodig ook!

Want nu begint de gemeente nota op nota te stapelen. Aanvankelijk reageert het buurtcomité met weerzin op elke nieuwe bundel papier. Zo stuurt het als reactie op de Vervolgnota Stadsvernieuwing aan de gemeente een brief met slechts één zin: "Met een dergelijk budget valt niet over rehabilitatie te praten". Dat veroorzaakt binnen gemeentelijke kringen nogal wat verontwaardiging.

Steeds vaker echter kan het comité niet aan een uitgebreide reactie ontkomen. Zo wordt eind 1981 uitvoerig gereageerd op het Verkeerscirculatie Plan DE BERGEN, dat onder meer van de Willem de Zwijgerstraat een drukke doorgaande route zal maken. Helaas kunnen noch brieven, noch massale ver-

gaderingen en acties dit uiteindelijk veranderen.

Hetzelfde geldt voor het bedrijvenonderzoek begin '82 waarin de gemeente voorstelt dat bedrijven beperkte uitbreidingsmogelijkheden in de buurt worden toegestaan. Uitgebreide protestvergaderingen blijken ook hierin geen verandering meer te kunnen brengen.

Wanneer tot slot in mei '83 het zogenaamde Integraal Plan voor de Bergen verschijnt, blijkt dat een bundeling van zowel geslaagde als gefrustreerde buurteisen te zijn. Drie buurtvergaderingen zijn er nodig om de standpunten van de bewoners hierover bijeen te krijgen. De kritiek richt zich naast oude kritiek nu met name op de voortgaande bouw van koop-appartementen, hetgeen volgens de buurt slechts dure, te kleine en te eenzijdige woonruimte oplevert. Bovendien probeert het buurtcomité nu de gemeenteraad te bewegen om eindelijk een concreet besluit te nemen over de verplaatsing van de drukkerij van Gestel en de LTS. In plaats daarvan zou dan betaalbare woonruimte moeten worden gerealiseerd waaraan duidelijk grote behoefte is. De raad reageert echter terughoudend door het besluit hierover voor zich uit te schuiven.

Bovendien kondigt de gemeente als oplossing voor het parkeerprobleem in de buurt een "belanghebbende parkeerregeling" aan, waarvoor autobezitters mettertijd twintig gulden per maand moeten gaan betalen. Pas onlangs bleek hoe groot in werkelijkheid de bezwaren van bewoners hiertegen zijn.

werk zat

Het valt dus al met al te betwijfelen of het werk van het buurtcomitee er met de jaren enerverender op is geworden. DE tijd dat in de toekomst alles mogelijk leek is voorbij. De toekomst van de buurt is grotendeels vastgelegd in stapels papier en besluiten. En de plannen zijn -mede onder druk van de bezuinigingswoede en bezorgheid voor het bedrijfsleven- keer op keer beperkter gebleken dan wat bewoners zich ervan voorgesteld hadden.

Het lijkt welens of de tijd van aktievoeren voorbij is, wordt wel eens gezegd. Bestuurders raken immers immuun voor demonstraties en spandoeken. Toch wordt in onze buurt van tijd tot tijd met veel lawaai weer een pand gekraakt. En juist op dit moment spoedt een wethouder zich naar onze buurt om uitleg te geven aan een woedende buurtvergadering over de nieuwe parkeerregeling. En alsof dat niet genoeg is, zijn ook de dreigende bijstandskortingen van het 1 juli-pakket aanleiding gebleken tot akties vanuit deze buurt.

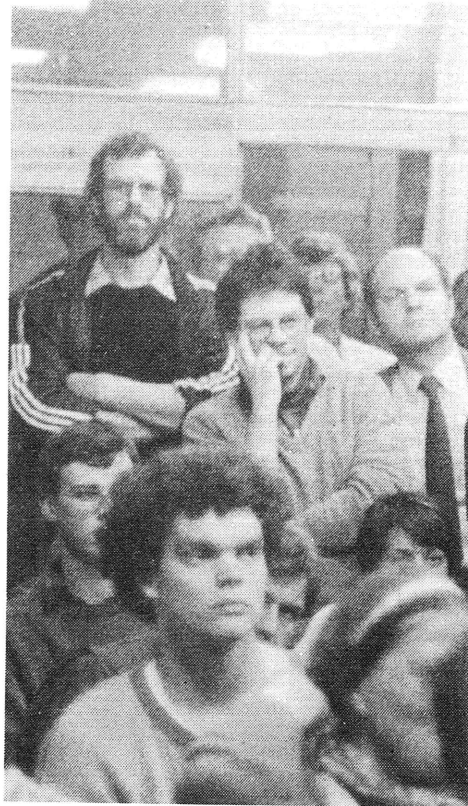
In tegenstelling tot wat de gemeente suggereert met de aanstaande sluiting van het buurtinformatiecentrum, staat op het gebied van de stadsvernieuwing in onze buurt nog heel wat te doen. Een flink aantal partikuliere huurwoningen, maar ook gemeentewoningen, moet nog steeds verbeterd worden. Hoge huren en wantoestanden in huurpanden vormen nog steeds een probleem. Betaalbare nieuwbouw is tot nu toe alleen op het Trefinaterrein tot stand gekomen. De drukkerij Gestel is na 10 jaar akties nog steeds niet weg. Ook de verplaatsing van de LTS is nog lang niet rond. En met de huidige inrichting van het Wilhelminalplein is niemand tevreden.

Toch zal het informatiecentrum in augustus sluiten. Waar bewoners met problemen dan naar toe moeten is niet duidelijk. Waar het buurtcomitee en de werkgroepen vergaderen moeten evenmin. Waar het huurdersspreekuur wekelijks moet gaan zitten en waar de buurtkrant

gemaakt wordt, waar het archief naar toe moet....? Tot nu toe is de gemeente niet bereid om voor iets anders te zorgen.

lange adem

Laten we uit dit verhaal in elk geval het volgende konkluderen. Ook wanneer het informatiecentrum sluit, blijft er werk genoeg liggen voor de buurtorganisatie. Maar ook moge blijken: het werk van een buurtcomitee is een reeks van enkele successen maar minstens zoveel frustraties. En als je niet over een lange adem beschikt, begin er dan nooit aan.....

**baijens
glas - service**

Wij leveren en plaatsen

ALLE SOORTEN GLAS

o.a. Vensterglas, FIGUUR-GLAS, DRAADGLAS, THERMO-PANE, SCHILDERIJ-GLAS, ONTSPIEGELD GLAS. LECPLATEN, TAFELBLADEN, GESLEPEN GLAS en VERZILVERD SPIEGELGLAS.

KLEINE BERG 67
tegenover de
Prins Hendrikstraat

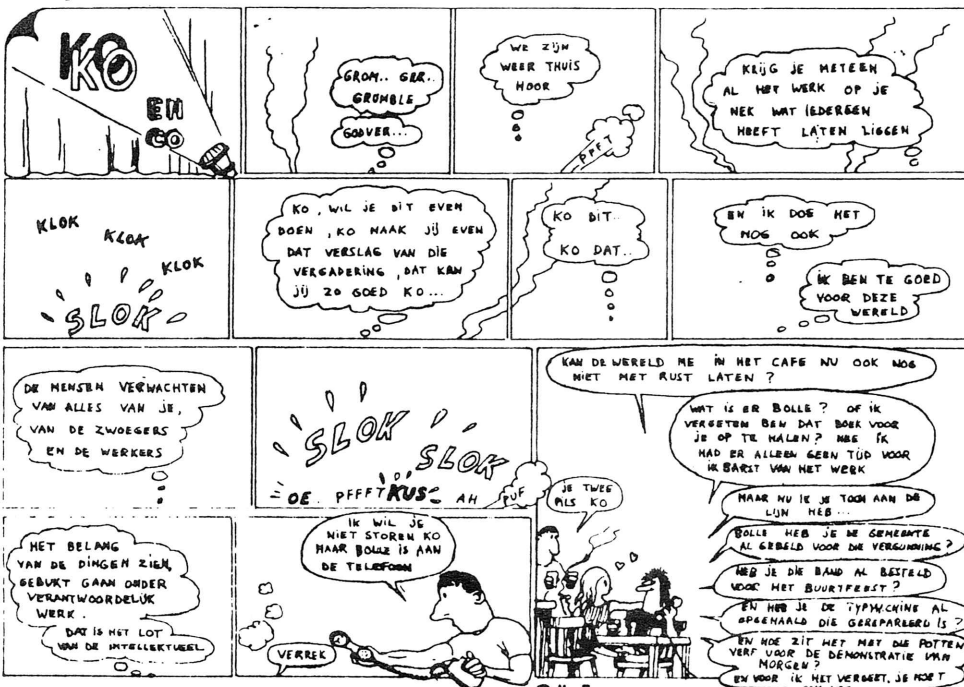
**fotostudio
gossen-smit**

Willemstraat 43
5611 HC Eindhoven
Tel: 445 446

**JAZZCLUB
WILHELMINA**

WILHELMINAPLEIN 6 EINDHOVEN TEL. 447286

10 JAAR!

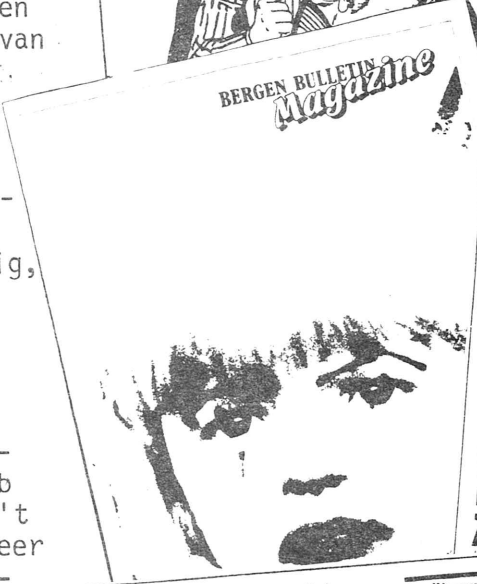
VAN BETERE TIJDEN TOT BERGOPWAARTS

TEKST EN LAY OUT : HUB SEGEREN

Simpelweg "BUURTKRANT", zo hete het eerste krantje van de toenmalige "Prins Hendrikbuurt", genoemd naar de bron van aktie waar alles begonnen is; een rumoerig blad waarover nog steeds het laatste woord niet gesproken is. Marlies de Haas, Rene van de Velden, Kees Bakker en niet op de laatste plaats Wim van de Mark drukten er hun stempel op en doopten haar om tot "De Betere Tijden". Ruim anderhalf jaar lang werd dit oranje kleurig, gestencild krantje rondgebracht. Een krantloze tijd volgde. Tot Harrie van de Bor, Jan van de Biggelaar, Anneke van Rooy, Silvain Vriens en Huub Segeren, te samen met de Lay Outers Rob van de Linden en Paul van 't Hullenaar, pen en papier weer opraaptten. Het "Bergen Bulletin" verscheen: goed gelay-out en veel serieuzer. Later omgedoopt in een "Magazin" werd de redactie steeds kleiner. Na ruim twee jaar verschijnt "HET LAATSTE NUMMER".

Vrijwel onmiddellijk volgt BERGOPWAARTS. Jack van Maris Aloïne van Doorn, Dré Verkerk Tom Veeger, Edde Preller, Sjoerd Zoete en Huub Segeren, nemen de draad weer op waar het Bergen Bulletin Magazin haar heeft laten vallen. Het eerste nummer van deze krant verscheen al weer ruim twee jaar geleden....

In dit speciale artikel een impressie over ruim negen jaar buurtkrant; leuke opvallende en rumoerige artikelen.

BERGEN BULLETIN
2^e Jaargang nr. 1 September 1979

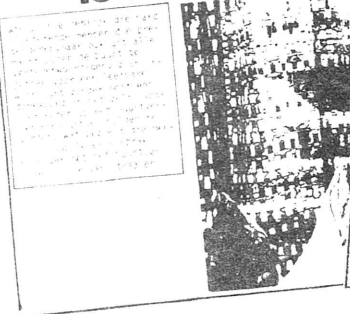
Afschuwelijke huizenmelker in Heilige Geeststraat wordt landelijk voorbeeld Moderne eenpersoonsstallen van 20m² voor slechts f 500,- kaal per maand **Pag. 3**

Er was... een projectgroep Met B&W is niet te praten **Pag. 2**

Absurde huurkontrakten Huizenmelkers in de Bergen maken

cor van straaen:
'een buurtvergac is democratis

één jaar bergopwaarts

De rumoerige 'Beteren Tijden'

Over weinig kranten is meer gepraat, eindeloos gediscussieerd en geruzied als over de eerste buurtkrant. In eerste instantie simpelweg "Buurtkrant" geheten, werd zij in april '76 omgedoopt in "De Beteren Tijden"; begonnen als een tamelijk serieus blad werd zij gaandeweg een gretig verslonden "roddelblad" waarbij de Privé van Henk van de Meijden verbleekte. Het betrof hier vooral de rubriek IN & OM van kees Bakker en Wim van de Mark. Daarnaast kende de Beteren Tijden ook een aantal meer serieuze artikelen: buurtnieuws, reportages, rubrieken. JOP (Jo Peijnenburg) verzorgde de rubriek "Uit de oude doos"; wie anders dan Hans Timmermans schreef "Mee skup en spai"; Margriet van der Zijden schreef over onze gezondheid, maar sprong ook af en toe uit de ban met artikelen over sexsauna's en voorbehoedsmiddelen. Tot slot was er nog de rubriek "Bij Tante Marietje op schoot".

DE IN & OM SHOW

BERT CANDIDAAT VOOR CANDY

Onlangs heeft onze buurtgenoot BERT HONINGS, woonachtig in de HEILIGE GEESTSTRAAT, en voorzien van de aantrekkelijke maten 71-53-92, een curieus aanbod gekregen van het nationale maandblad CANDY. De redactie van dit blad, dat elke maand breed uitgestald ligt in diverse etalages langs de KLEINE BERG en waar iedereen zo snel mogelijk langs probeert te komen en er toch een stijve nek aan over houdt, heeft haar oog laten vallen op deze welgeschapen heer van de schepping, van wie ALBERT MOL, panellid van het zo populaire AVRO-spelletje WIE VAN DE DRIE, dat gepresenteerd wordt door de zeer charmante HERMAN EMMINK, die wij onlangs signaleerden op de afdeling UNDERWEAR/SEVENTY SEVEN van de HEMA in KERKRADE, onlangs vertelde dat hij, ALBERT dus, die in de hete zomer van 1975, die dermatite heet was dat het boompje tegenover café HET VOSJE, waar ANS VOS nu al weer twee jaar de scepter zwaait, daarin bijgestaan door Kees de Zeeuw, die ook al vijf jaar in de horeka zit, dreigde te verdorren, ware het niet dat OPA BATENBURG de boom regelmatig bewaterd had, op het Eurostrand durfde te verschijnen in een minime zwembroek, die alom de bewondering opwekte van regelmatige bezoekers van THEATER VENUS, gevestigd in de HEILIGE GEESTSTRAAT, waar ook de reeds eerder genoemde BERT HONINGS woont, ons niet kon nalaten mee te delen dat hij emotioneel betrokken is bij BERTS linker enkel, die inderdaad een zeer bijdetijdse outfit heeft.

Uit betrouwbare bron hebben wij echter inmiddels vernomen dat de redactie van CANDY BERT afgewezen heeft vanwege een chronisch tekort aan haar in de nabijheid van intieme lichaamsdelen. Wij van onze kant meenden EERT, student aan de SOCIALE AKADEMIE, een hart onder de riem te moeten steken met de woorden: wrijven helpt niet! Probeer het eens met kippest.

Fragment uit IN & OM waarover volgens Wim van de Mark niemand boos is geworden. Dat gold zeker niet voor wat de rubriek in haar geheel betrof. Lange ruzies en hevige discussie werden steeds weer uitgevochten tussen het buurtcomité en de medewerkers van de Beteren Tijden.

IN & OM DE WASSALON INTRIGES & PERIKELLEN LIEFDE & LEED

STRIJD IN WILHELMINA

Sinds barkeeper JOOST(24) van JAZZCLUB WILHELMINA zijn verloving heeft verbroken met stamgaste DICKY(26), deel van de inboedel zijnde, zoals zij ons onlangs in vertrouwen meedeelde, is er een ware rivaliteit ontstaan tussen JOOST en zijn werkgever WIL KLAPPE (37) over de vraag wie nu de meest begeerde vrijgezel is. Zolang JOOST en WIL niet samen in het café zijn, gaat alles goed, maar zodra zij er beiden zijn ontstaat er een duidelijk voelbare spanning die wel degelijk terug slaat op de vrouwelijke gasten. WIL KLAPPE heeft het meeste geld, heeft een eigen auto, maar geen snor. JOOST daarentegen heeft er wél een, heeft bovendien een rijke pa en kan beter pokersen dan WIL. Wij vroegen WIL hoe hij zijn kansen vergroot. Veel wilde hij er niet over loslaten maar wel kon hij ons mededelen dat hij er sterk over denkt een toupetje aan te schaffen. JOOST bewandelt andere wegen.

Als hij klaar is met zijn studie aan de SOCIALE AKADEMIE gaat hij de HOGERE HOTELSCHOOL bezoeken om zich te bewapenen in het tappen van pils en het roosteren van tosties om zodoende onder de duiven van zijn werkgever te kunnen gaan schieten. Hoe ondergaat ANJA (29), verloofde van WIL KLAPPE één en ander nu zij zich dagelijks waar dient te maken ten opzichte van WIL. ANJA doet haar uiterste best bij te blijven, vertelde zij ons in een vertrouwelijk gesprek dat argwanend gadeslagen werd door AD MARNEFFE(23) van het WILHELMINAFLEIN. De trouwplannen zijn door de ontwikkelingen ietswat in het slob geraakt, maar zij meent dat deze weer in een stroomversnelling terecht kan komen indien zij haar haar laat blonderen en haar blouses ietsjes dieper uit laat snijden. Names ANJA willen wij alle vrijgezellen uit de buurt oproepen wat vaker naar WILHELMINA te komen om zodoende het evenwicht weer wat te herstellen.

Een fragment uit IN & OM waarin Jazzclub Wilhelmina, toendertijd min of meer een buurtcafé, veelvuldig centraal staat. Ook Wil Klappe, eigenaar, zag zijn "problemen en verlangens" regelmatig in IN & OM verschijnen. Wim van de Mark: "Wil vertelde ons zelf in vertrouwen dingen die helemaal niet klopten; als hij en Wilhelmina maar genoemd werden".

In & Om

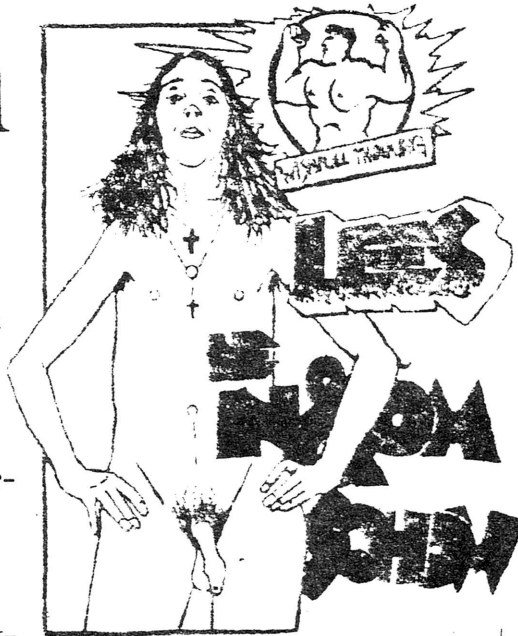
KEES BUGGY DIRKS

Als de gemiddelde passant in onze buurt plotseling opgeschrikt wordt door een brullend lawaai, gapaard gaande aan piepende banden en krijsende remmen, tien tegen één dat hij dan ingehaald gaat worden door de 26-jarige KEES DIRKS, die met vaardige hand zijn helgele autootje, een tot buggy omgebouwde Volkswagen, door het verkeer laveert. KEES, die vanwege zijn hobby in de kringen de bijnaam KEES VAN DE BUGGY gekregen heeft, is helemaal gek van auto's. In zijn jeugd is KEES door onbegrip van zijn konventionele ouders op het seksuele vlak geheel gefrustreerd geraakt. Zijn remmingen ten opzichte van de andere kunne viert hij nu bot achter het stuur. De snelheid waarmee hij onze buurt onveilig maakt spreekt boekdelen over zijn innerlijke toestand.

Sinds kort heeft KEES iets van zijn schroom overwonnen en zodoende heeft hij thans verkering met de charmante 22-jarige ANNEKE VAN DE BUGGY. ANNEKE vangt KEES frustraties liefdevol op maar, zo vertelde zij ons in een intiem moment, dat is niet altijd een eenvoudige zaak. Vooral als de twee verliefden gaan minnekozen wil KEES in het vuur van het spel nog wel eens vergeten dat hij op de bank ligt en niet achter het stuur van zijn buggy zit. Brullend schakelt hij met zijn korte pookje van vijf terug naar drie, een dot tussengas, een flinke stoot uitlaatgassen. Zenuwachtig knipperend met zijn rechteroog trekt hij grommend enkele hellingen op om vervolgens freewheelend de heuvel weer af te gaan. Als hij dan alle remmen losgooit wordt het ANNEKE soms wel eens te veel. Ik heb veel voor hem over zegt ze oprecht, maar ik heb in het laatste half jaar al drie banden versleten en dat gaat me toch te veel geld kosten!

Fragment uit IN & Om. Intimiteiten en relatieproblemen, de jongens van IN & Om maakten er wel iets sensationeels van. De illustraties verzorgt door Paul van 't Hullenaar, zorgde voor extra opschudding. Tante Marietje reageerde en Paul verzorgde een repliek.

GEACHTE TEKENAAR VAN DE KRANT

Toen ik vol belangstelling onze krant die ondertussen grote bekendheid gekregen heeft, open sloeg, viel mijn oog op enkele tekeningen die er niet in thuishoren. Ik heb me niet geërgerd zoals zovelen die er mij over aanspraken. Maar wel heb ik in mezelf gedacht: moet dat nu?

Ik heb een zeer brede opvatting van het leven, maar die blote man en dat gore stelletje in die jeep horen in ons blad niet thuis.

Ik wil er met nadruk op wijzen dat ik mijn activiteiten in onze krant staak als dit weer gebeurt. Dat zou me aan het hart gaan, maar onze buurkrant is geen sexblaadje. Ik doe daar niet aan mee.

Tante Marietje

Mevr. van Hellevoort.

- Uit ervaring weet ik dat je zoiets maar één keer kunt doen, nl. de eerste keer dat je voor de krant krabbelt. Daarna mag het meestal niet meer.

- Ik weet wel dat tekeningen meer opvallen dan tekst, maar geschreven stond er niets anders in dat artikelje.

- Ook is het natuurlijk niet juist in zo 'n serieuze krant onderonsjes te maken, maar de jongens van In&Om, voor wie overigens niets dan lof voor hun enthousiasme, vragen er af en toe om uit hun hemd gezet te worden.

Paul.

BIJ TANTE MARIETJE OP SCHOOT

TANTE MARIETJE

Mijn dochter gaat in Eindhoven op school en woont op kamers in de Oranjestraat. Ze is amper 18 jaar en het gaat niet zo goed met haar. Ze heeft kennis gekregen aan een jongen die ook niets waard is en ze draagt flodderige kleren. Ik heb haar gezegd dat ze daarmee beter niet thuis kon komen, want ik schaam me voor de mensen die haar voordien gekend hebben. Uit betrouwbare bronnen heb ik onlangs vernomen dat ze nu ook drugs gebruikt en toen ik drie weken geleden de zaak kwam controleren heb ik een lege verpakking van de pil gevonden! Het is niet verwonderlijk dat haar schooljaar jammerlijk mislukt is. (...) Nu vraag ik u, Tante Marietje, wat ik met mijn dochter aanmoet. Kunt u mij via de krant antwoord geven?

Mevr. J.S. Boekel

BESTE MEVROUW J.S.

U schrijft dat uw dochter 'n jongen heeft die: "ook niets waard is. Daarmee geeft u kennelijk te kennen dat uw dochter niets waard is. Uw eigen kind... Hoe is het mogelijk! Dat kunt u niet menen.

Uit niets blijkt dat u uw dochter niet meer wil zien. Wat maken die kleren dan uit, mevrouw, en wat maakt het uit wat anderen ervan zeggen. Wees blij dat ze nog komt.

Ze gebruikt ook de pil. Wilt u zo graag Oma worden van een kind van een jongen die "ook niets waard is"? En drugs is een woord dat vaak overtrokken wordt.

Volgens mij, beste mevrouw, maakt u het allemaal erger dan het is. Dat komt omdat de afstand tussen u en uw dochter te groot geworden is. U kunt het niet meer overzien. Praat eerlijk en open met haar, zonder bekrompen te willen zijn, zonder bedillerigheid. De tijden zijn veranderd en de jongelui laten zich niet controleren. Laat ze het zelf uitzoeken, dat wilde u toch ook! Stoten ze dan hard hun hoofd dan moeten ze altijd met hun moeilijkheden bij u terecht kunnen om hulp, die vast wel liefdevol gegeven zal worden. Daar is tante Marietje van overtuigd. Want u blijft een moeder. Sterkte!

Tante Marietje.

In de rubriek "Bij Tante Marietje op schoot", geschreven door Mevr. van Hellevoort, vroegen vele buurtbewoners om raad. Meestal betrof dit, hoe kan het ook anders, relatieproblemen.

NOG EVEN NAPRATEN OVER 'T STRAATFEEST

Naar ik zo hier en daar opgevangen heb, wordt er nogal wat lof toegezwaaid aan het organiserend comité van het straatfeest. Hieruit meen ik te mogen concluderen dat men er over het algemeen wel tevreden over was.

Een kinderhand is gauw gevuld denk ik dan maar, want ik heb zo mijn eigen gedachten over die onordelijke wanboel die onder de noemer 'straatfeest' onze Prins Hendrikstraat ingedreven werd. Ik ben dan ook blij dat ik van de redactie van de nieuwe straatkrant de gelegenheid heb gekregen om de zaak eens van de andere kant te belichten.

Men begrijpe mij wel: ik heb er niets op tegen dat het gewone straatvolk zijn platvloerse pleziertjes heeft. Maar ik vraag me wel ernstig af of daar een hele straat voor op de kop gezet moet worden, het verkeer ontvriest en de verzorgende middestand dwars gezeten. Het begon vrijdagavond al toen een aantal opgeschoten blagen een gedeelte van de straat gingen ontsieren met een zwarte lap plastic, die slordig over een gedeelte van de straat gehangen werd. De jeugd van tegenwoordig is al dermate ontvriest dat het niet eens meer lichaamlijke arbeid kan verrichten zonder gesteund te worden door luidruchtige arbeidsvitaminen, die voortdurend uit twee op straat gehangen luidsprekers dreunde. Mijn avondje AVRO ging volledig verloren door deze a-muzikale herrie.

Men moet de schrijver dezes niet zien als een verstokte conservatief, die meent op alles wat modern is critiek te moeten spuien, verre van dat! (...). Maar is het werkelijk niet nemschreiend dat bijna volwassen kerels zich bezig houden met kinderlijke spelletjes als een wielervedstrijd met handicaps, een spel als ringsteken op de fiets of touwtrekken. Is hun fantasie dan werkelijk als dusdanig afgestompt dat zij niets beters kunnen bedenken dan wat vermakelijkheden waarvoor iedere gezonde(!) Hollandse knul van pakweg twaalf jaren oud de schouders optrekt. Afgezien nog van het belabberde

peil van de spelletjes klopte ook de organisatie van sommige onderdelen niet. Bij het touwtrekken bijvoorbeeld liep de situatie geheel uit de hand doordat de leider, de dik besnorde kastelein van café 'het Verloren Schaaap', wat trouwens allesbehalve een aanwinst is gebleken voor onze straat, op het critieke moment meer aandacht had voor het vrouwelijk deel van de trekkers dan voor een vlot verloop van de wedstrijd.

Ook de verzorging van de innerlijke mens liet veel te wensen over. Een straatbar met enkel biertje en frisdranken en wat appelgebak-verkopende jongedames is heel leuk en aardig, maar dan wel op een kinderpartijtje.

En straatfeest met allure wordt door een dergelijke service al snel een boers dronkemannensfeest, wat toch echt niet de bedoeling geweest kan zijn van het organiserend comité.

Ook de met veel verve aangekondigde straatmaaltijd heeft mijn goedkeuring niet weg kunnen dragen, ik was dan ook blij dat ik niet mee hoefde te eten. Als men meent hongerige magen te kunnen vullen met een waterig aftreksel van vellen en benen en met een kleffe hap waarop ordeloos enkele verlepte blaadjes sla ge-

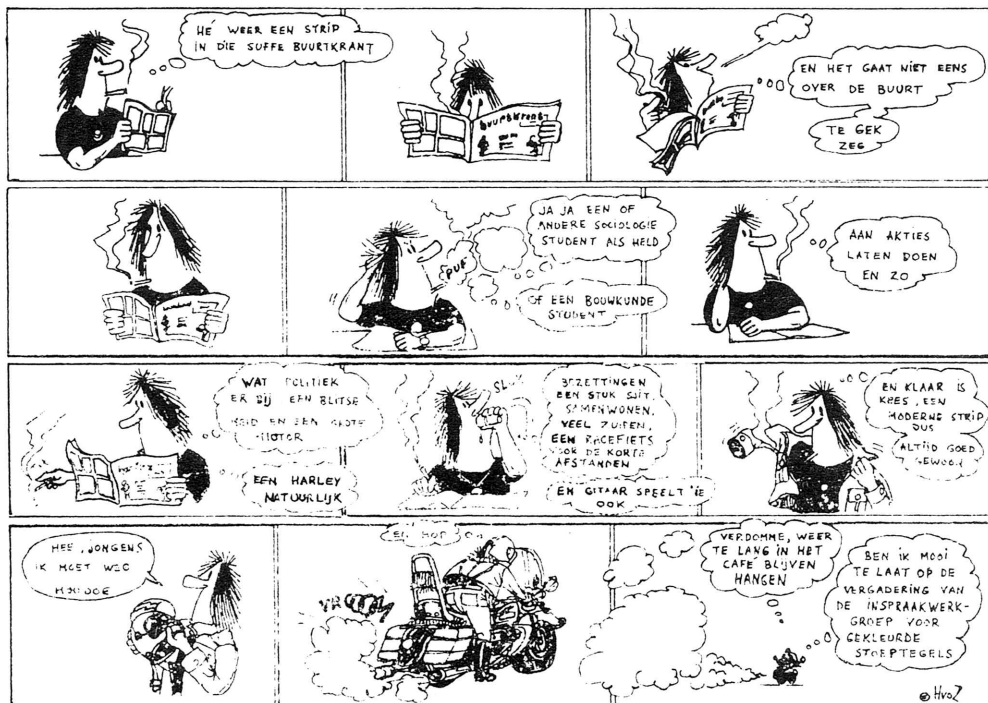
drapierd zijn, dan komen we met zo'n maaltijd al gevaarlijk dicht in de buurt van de tegenwoordig zulk een opgangmakende frites-cultuur.

Wordt men dan tenslotte ook nog getraceerd op een zoute-loos avondprogramma met twee dolgedraaide rad- van-avontuur-comedianten, waarvan er één hoog nodig naar de coiffeur zou moeten, met een stelletje halfgare volkszangers, met wat toneelspelende mensen die niet eens fatsoenlijk hun woordje kunnen doen en een goochelaar die wat oudbakken trucs laat zien, dan is bij mij de maat vol, en vraag ik me werkelijk af of daarvoor nu de Irins Hendrikstraat veranderd moet worden in een ware Augiasstal?

Is het nu werkelijk zo noodzakelijk dat omwille van een aantal gesjeesde studenten en wat steuntrekkers die niet weten wat ze moeten doen met hun aan de gemeenschap onttrokken tijd en geld, onze anders zo rustige straat gemaakt wordt tot een vuilnisbelt van werelds vermaak en platte ongein. Een keer kermis per jaar is voldoende.

We kunnen in de toekomst als weer die twee goed van tongriem gesneden vrouwen langskomen om geld op te halen voor een dergelijk feest, de hand beter op de zak houden. Mijn zaterdag was goed verpest, dat wil ik u wel zeggen!

De Stille Toeschouwer.

DE STILLE TOESCHOUWER, naar mijn persoonlijke mening veelal de beste rubriek in De Beteren Tijden. De redactie neemt hierin om een humoristische wijze afstand van het buurtgebeuren. "Even napraten over het straatfeest" is mee van de beste uit de reeks. Een oudere buurtbewoner kraakt alles wat met de buurtorganisatie te maken heeft.

KO & KO, de strip van Han van der Zee geeft duidelijk de sfeer van de jaren zestig weer en de nasleep ervan in de zeventiger jaren. Ko is lid van het buurtcomité en droomt veel over actie en revolutie. Humoristisch en goed getekend.

WIM VAN DE MARK

'nooit geen In&Om meer'

Wim van de Mark, 34 lentes oud, is hedentendage werkzaam op de centrale redactie van het ED. Sinds de Betere Tijden, waarvan hij een van de energieke spijlen was, heeft hij de journalistiek nooit meer verlaten. Dat geldt niet voor "De Bergen". Een half jaar geleden verhuisde Wim naar een flatje in Son. Binnenkort komt deze opmerkelijke buurtgenoot van weleer weer dichterbij wonen. Hij heeft een huis gekocht in de Anna van Engelandstraat achter het belastingkantoor. Huub Segeren praat met hem over de Betere Tijden en zijn huidige kijk op de geruchtmakende rubriek: In en Om de wassalon.

Wim, wat was voor jou de aanleiding om een rubriek als "In en Om" te gaan schrijven.

Ja, ik denk vooral omdat we de krant aantrekkelijk om te lezen wilde maken. Dus moet je naast het buurtpolitieke nieuws ook andere dingen doen, zoals reportages en humor. Dus dachten wij: het wordt een soort Henk van de Meijden, maar dan op een overtrokken manier, met veel namen van mensen uit de buurt. Mensen vinden het heel leuk om hun naam in de krant te lezen. Kijk maar eens naar al die lijsten van geslaagden. Die leest haast niemand, alleen zoekt iedereen naar zijn eigen naam. Zoiets geeft de krant ook een meer persoonlijk karakter. Ik vind het eigenlijk wel leuk dat als mensen nu nog over De Betere Tijden spreken, ze gelijk aan In & Om denken. Al is het nu een hele tijd geleden, ik ben er toch nog wel een klein beetje trots op.

Wat vond je van de reacties die op In & Om kwamen.

Verschillend. Aan de ene kant werden Kees Bakker en ik een beetje "Buurtheld", of althans dat gevoel kreeg je; dat was natuurlijk wel prettig. Maar soms kregen we ook heel heftige reacties, zoals bijvoorbeeld toen ik over de uitgeraakte relatie tussen Bart en Magriet schreef. Ik noemde Magriet toen een lichtzinnig meisje van de toneelwereld of zoiets. Daar is ze ontzettend boos om geweest. Dat soort dingen raakte me toch wel. Ik denk ook omdat ik erg gevoelig ben.

Jij gevoelig?

Ja, heel erg en ook sentimenteel. Maar ik weet er niet goed mee om te gaan.

Je wekt anders de indruk van een zeer zelfverzekerd en zelfingenomen type. Dat ben ik toch bepaald niet. Ik heb tijden van grote onzekerheid over het leven en de dood. Het leven gaat zeker niet ongemerkt aan me voorbij. Iemand heeft eens tegen me gezegd: "Jij hebt de niet begerenswaardige eigenschap om een onbekend iemand binnen vijf minuten tegen je in het harnas te jagen". En dat is zo. Ik stoot mensen heel vaak eerst af en pas later, na een jaar of zo, ontstaat er dan contact; doordat ze me beter leren kennen, denk ik.

Het gevoelige punt van In & Om was volgens mij dat het vaak geen klinkklare onzin was; dat er een kern van waarheid in stak.

Soms wel en soms niet. Het verhaal bijvoorbeeld over de scheiding van Rob en Tuula van de Lindens uit de Oranjestraat was echt uit de lucht gegrepen. Andere dingen waren pijnlijk omdat ze inderdaad dicht bij de waarheid stonden. We bagataliseerden dat dan en soms werden mensen dan kwaad. Als het puur nonsens is worden ze dat niet.

Hoe reageerden Bert Honings, Wil Klappe, Joost, Kees Dirks en Anneke van Rooij op de verhalen uit In & Om die hier staan afgedrukt.

Bert Honings gniffelde alleen maar over zijn Candyrol. Wel is hij een keer boos geweest over een ander verhaaltje over hem en Marion. Kees en Anneke vonden het wel best; maakten zich er niet druk om. En Wil Klappe vertelde ons in vertrouwen dingen die zelfs helemaal niet waar waren. Als hij en Jazzclub Wilhelmina maar genoemd werden vond hij het wel best.

Opmerkelijk ook in de Betere Tijden was het steeds terugkerende relaas van de Stille Toeschouwer, een wit ouder iemand die alles kraakte wit met

de buurtorganisatie te maken had. Schreven jullie dat zelf?

Ja natuurlijk.

Dan vind ik het de knapste rubriek uit de krant.

We wilden toch ook iets relativerends in de krant brengen. Een rubriek waarin alles van de andere kant werd belicht. Dat hebben we gedaan middels de Stille. Later hebben we hem laten overlijden.

Maar daarbij stond toch het handschrift van een ouder iemand afgebeeld?

Dat was van ome Sjel van Hellevoort; die heeft toen voor ons een stukje in zijn handschrift overgeschreven.

Heeft ooit iemand een brief ingezonden voor de rubriek "Bij Tante Marietje op schoot"?

Nooit, ook die schreven we zelf. Tante Marietje schreef wel het antwoord.

Dat aspect van de Betere Tijden was kortom allemaal kolder; vooral leuk om zelf te schrijven.

Ja, en daar komt dan de mystificatie bij van: "is het nu wel of niet echt".

Tegenwoordig heeft de wielclub van Wilhelmina ook een eigen krantje. Ook daarin staan brieven, echte en niet echte. Dat maakt het wel spannend.

Verslonden jullie de Privé?

Nee, die lasen we zelden. Die was toen echt in opspraak, maar was wel onze inspiratiebron. De echte Henk van de Meijden vind ik vaak heel gemeen.

Zul jij ooit weer zoiets als In & Om gaan schrijven?

Nee, nee. Dat is verleden tijd. Ik schrijf nog wel verhalen, maar in een heel andere stijl. Ik zie Rene van de Velden, Marlies de Haas en Kees Bakker ook nooit meer. Alhoewel, Kees kom ik heel af en toe nog wel eens tegen. Nee, nooit geen In & Om meer. Dat is af.

Het Bergen Bulletin: kwaliteit en politiek

Het BERGEN BULLETIN was kwa stijl en opzet de tegenpool van de BETERE TIJDEN. Wat vooral opviel was het voortreffelijke lay outwerk van Paul vt Hullenaar en Rob vd Linden, twee professionals die hiervoor een studio tot hun beschikking hadden. Het Bergen Bulletin had een meer zakelijk, serieus en vooral politiek karakter. De inhoud was vaak tamelijk diepgaand hetgeen tot gevolg had dat het blad vooral op het gemeentehuis goed gelezen werd. Meer dan eens leverde de gemeente reacties op het gepubliceerde.

Na enige tijd werd gekozen voor een Magazin-opzet. De lay out werd rustiger, de artikelen langer en gingen verder als de grenzen van de buurt. Er verschenen artikelen over de rellen in Amsterdam, stadsvernieuwing in Nijmegen en rehabilitatie in Den Haag, Het Bergen Bulletin Magazin, verzorgt en geschreven door Harrie vd Bor, Anneke van Rooy, Silvain Vriens, Jan van de Biggelaar, Wim van de Merck en Huub Segeren, had een kwaliteit die, volgens velen, eigenlijk té hoog lag voor een wijkkrantje....

BURGEMEESTER BORRIE OMZEILT ANTWOORD!

In mei 1980 plaatste de redactie van het Bergen Bulletin Magazin n.a.v. de Amsterdamse rellen burgermeester Borrie voor het volgende vraagstuk: "op welke wijze denkt u als hoofd van de politie, in de toekomst rellen als in Amsterdam, in onze gemeente te vermijden; zal ook in Eindhoven de ME bij ont-

ruiming ingeschakeld worden". Onze burgermeester geeft in een zeer late reactie (oktober '80) blijk van ofwel geen kaas van het vraagstuk te hebben gegeten, ofwel een meester in het omzeilen van antwoorden te wezen. Wij wilden u deze reactie ondanks de ietswat geringere aktualiteit niet onthouden.

RELLEN IN DE BERGEN?

KOMMENTAAR OVER HET KRAKEN

De recente rellen in Amsterdam liggen ons nog vers in het geheugen. Gesteld kan worden dat de aangekondigde kraakacties aanleiding tot dese rellen zijn geweest. Kragen en geweld lijken in toenemende mate samen te gaan. Ook in onze buurt wordt veelvuldig gekraakt. Recent zijn de kraakacties in de Bergstraat en de Paradijslaan (2x), van wat ouder datum is de kraak in de Prins Hendrikstraat. Al deze ontwikkelingen zijn voldoende aanleiding om ons eens af te vragen of er eendaags ook rellen in de Bergen zullen plaats vinden. Het is tevens de vraag of Eindhoven in enigerlei opzicht te vergelijken is met Amsterdam.

Het BERGEN BULLETIN werkte nogal veel met thema's. Zo werd het Treffinaterrein en het toenmalige plan "van de Ven uitvoerig van commentaren voorzien. Daarnaast was er een thema-nummer rond "Rehabilitatie en poen", commercieële sex en rond kragen. Naar aanleiding van de rellen tijdens het kroningsfeest in Amsterdam ging de redactie in op de vraag of en wanneer we in de Bergen de eerste rellen konden verwachten. Zij vroeg onder andere burgermeester Borrie om een reactie.

S E K S III OVERHEID EN SEKSHANDELAREN

B&W: PROSTITUTIE IS EEN MAATSCHAPPELIJK GEGEVEN

BUURTBEWONER

Ik ben principiëel tegen alles wat betrekking heeft op commerciële seks in onze buurt!

Kijk dan naar de Irisbuurt wat er gebeurt als je daar wat tegen gaat ondernemen: bakstenen door je ruiten. Een intimidatiepoging waar het misschien niet bij blijft!

Je moet niet denken dat ik tegen een sekswinkel in de buurt ben. Daar is niet zo goed behoefte aan als aan een goede groenteboer. Bij beide zou ik klant zijn. Ik ben alleen maar doodsbenaamd voor de louche figuren en hun vriendjes die dat soort zaken eksploiteren. Als de NVSH bijvoorbeeld als alternatief zo'n zaak op niet commerciële basis zou openen, dan zou ik er helemaal achter staan!

GEBRUIKER

Ik besteed door de bank genomen een paar tientjes per maand aan sekslektuur. Meestal koop ik van die voordel-pakketjes, boeken die wat ouder zijn. Duurdere boeken koop ik niet. Ik ben maar een gewone jongen, al die buitensigheden, dat hoeft voor mij niet. Tja, waarom heb ik die boeken nodig? Misschien wel omdat ik niet zo'n uitgebreide fantasie heb. Ik heb graag iets letterlijks voor ogen als ik de hand aan de roede sla. Foto's, of geile verhalen. Ik kan een krappe week toe met één boekje. Dan heb ik het uit en gooi ik het in de vuilnisbak. Soms raak ik wekenlang geen boek aan. Dan hou ik even pauze of heb ik een vriendinnetje. Maar als die weer weg is, loop ik al snel weer naar de seksboer.

"Seksboetiëks rukken op" luidt het eerste artikel rond het themanummer SEX. In een ander artikel wordt ingegaan op het ontstaan van bordelen in andere wijken in Eindhoven. Vanzelfsprekend wordt ook B&W om een reactie gevraagd. Voorts worden een buurtbewoner, gebruiker, feministe en een middestander geïnterviewd.

MIDDENSTANDER

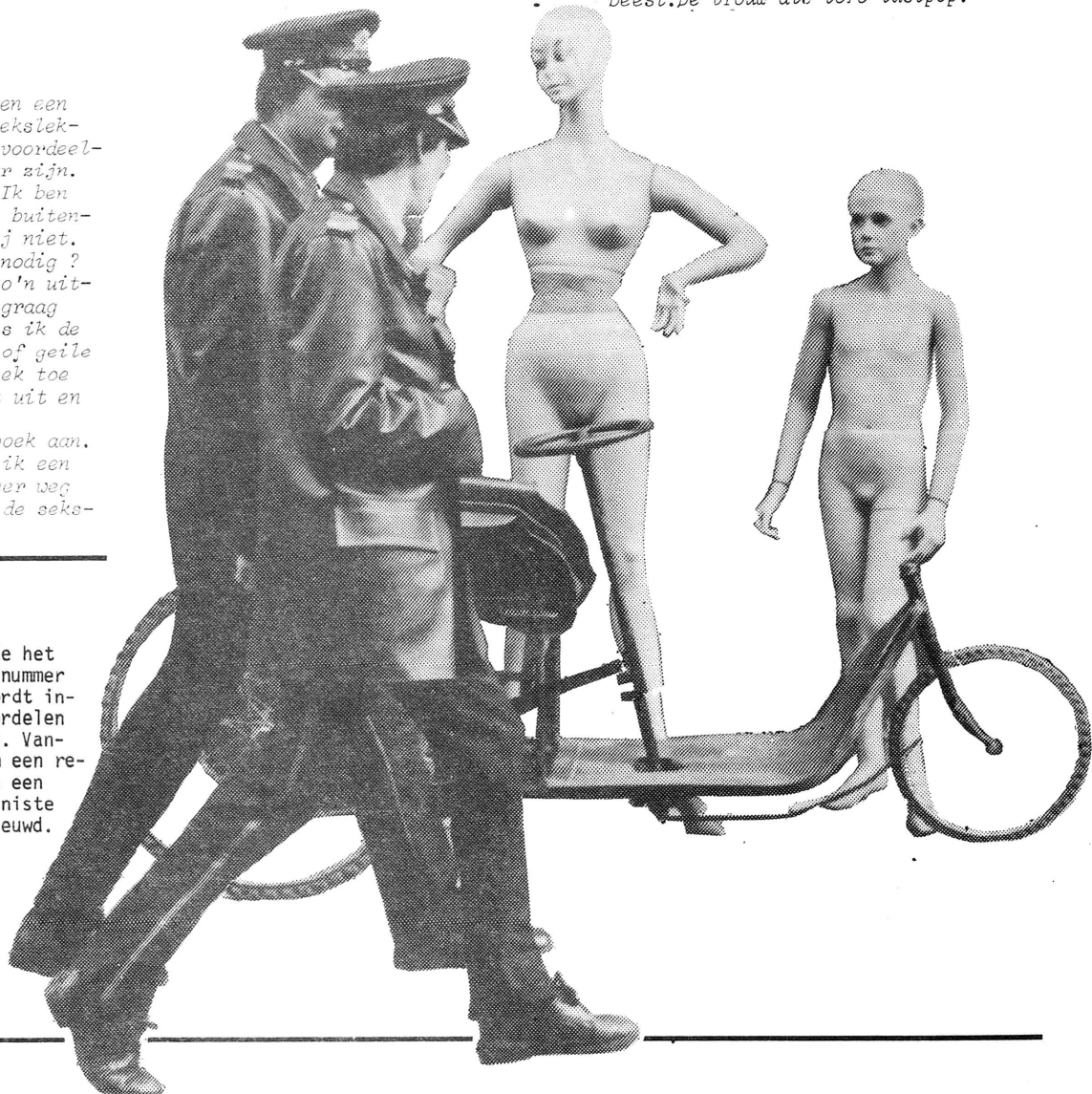
Of ik last heb van de seksboetiek van hiernaast? Nee hoor! Nou ja, er zijn soms excessen. Een kerel die 's morgens vroeg op de stoep stond te masturberen. En laatst stond er in het portiek aan de overkant een man die, als er kinderen langskwamen, zijn jas opendeed waarbij dan zijn geslachtsdeel bloot kwam. Maar dat zijn uitzonderingen. Van de boetiek zelf hebben wij geen last. Wel heb ik gehoord dat er een eindje verderop een sekshuis geopend gaat worden met daarin ondermeer een martelkamer voor sadisten. Kijk, dat gaat te ver! Als er dat soort dingen gaan gebeuren in de Bergen, dat haalt de naam naar beneden. Dan gaat de buurt snel verlopen!

FEMINISTE

De voorstellingen in een seksshop weerspiegelen de situatie in de maatschappij. Deze is afgestemd op de man. De vrouw wordt onderdrukt. Ze heeft minder kansen, wordt lager betaald en haar werk als huisvrouw blijft al helemaal onbetaald.

In het huwelijk liggen de zaken ook al zo. Initiatief nemen is voorbehouden aan de man. Seksualiteit is zijn gewoonterecht. De vrouw is maar al te vaak gedoemd om passief klaar te liggen, als een gebruiksvoorwerp.

Zo is het ook in de seksshop. De vrouw wordt er voorgeschoteld als een brok vlees met bulten en gaten ter meerdere eer en glorie van de sekslusten van de man. Dit is een ingekankerde verhouding. De man als aanvallend, soms bruut beest. De vrouw als tere lustpop.

BERGEN BULLETIN

1^e Jaargang nr. 5

Mei 1979

Buurtkrant van en voor de Bergen

PROJEKTGROEP VERTEGENWOORDIGING MEEBESLISSSEN

... eerste kennismaking met de ...
... trachten te gaan ...

RENE KLUNDER 28

HUUB SEEGEREN 23

Het BERGEN BULLETIN besteede ruim aandacht aan buurtvergaderingen en overleg met de gemeente. Uitgebreide verslagen en impressies vulden vele pagina's. Toen het overleg met de gemeente gestalte kreeg in de projectgroep, stelde het Bergen Bulletin de buurtvertegenwoordiging aan de bewoners voor.

Klein Eindhoven

REVOLUTIE

Vandeweek waren we al bijna gedachte-loos langs de pas gesaaiide muur gere-den, toen we plotseling op onze remmen stonden. Verbijsterd keken we opzij, terwijl achter ons een automobilist woedend klaksoneerde. Met rode verf, in slordige, bijna één meter hoge letters, stond er een slogan op de muur gekalkt: Steun het anti-imperialisties bevrijdingsfront IMLA! Zowel van ver-af als dichtbij werkten de stilistisch slecht verzorgde letters finest.

Wim van de Mark verzorgde de rubriek Klein Eindhoven. Voorafgaand aan het bovenafgedrukte slot uit "Revolutie", verhaalde Wim de inspanningen van een kersverse vader die voor zijn vrouw een muur netjes wit.

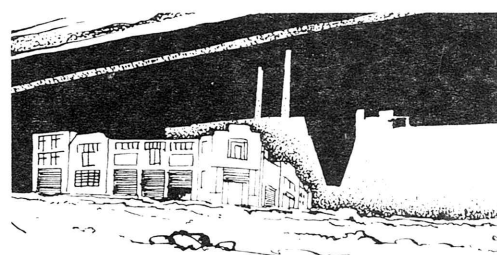
BEZEM DOOR DE BUURT

VERSLAG V.D. BUURTBIJEENKOMST

De buurtvergadering van 14 fe

HARRIE BERK 29

Meesterlijk getekend was de buurtstrip "De Griek en de samenzweeders, getekent door de lay-outers Paul en Rob. Het verhaal kwam wat minder uit de verf doordat het BB slechts tweemaandelijks verscheen. Het speelde rond de busonder-neming van Dijk in de Smitstraat en de snode plannen van de gemeente in deze. Al ontkenen de tekenaars ze, er bestonden duidelijke overeenkomsten tussen de stripfiguren en een reeks buurtbewoners zoals Cor van Straalen, Abel, Opa Batenburg, Wim van de Mark, Harrie van de Bor, Astrid, en Huub Houet en Huub Segeren. De gemeente werd vertegenwoordigd in de persoon van de arabier, een fraaie gelijkenis met projectleider Frans Klarenbeek. Voortreffelijk in deze strip was ook de weergave van de Bergen, zoals hierboven de huidige "Spiegel" (voorheen Het Verloren Schaap), garage van Dijk, de straten, lantarenpalen etc.

Bergopwaarts: zoeken naar een middenweg

Bergopwaarts: een veranderde buurtkrant, een nieuw gezicht. Nieuwe leden en nog enkele van de oude hap. Er wordt veel geschreven over het bestemmingplan en andere belangrijke zaken die betrekking hebben op stadsvernieuwing (of verkrotting). Maar dat is niet alles. Om een zo volledige krant te maken, zijn er nog andere belangrijke onderwerpen waarvan hier een overzicht.

Sfeerverhalen zijn vaak bedoeld als omliggende van de buurtkrant. Helaas vielen deze verhaaltjes soms niet bij iedereen even goed in de smaak. Als reactie op "Kan meiden genoeg krijgen" ging een buurtbewoner zelfs zover dat hij pamfletten in de buurt ging verspreiden. Achteraf bleek dat de inhoud van het verhaaltje niet eens op hem betrekking had.

Kan meiden genoeg krijgen

Toen ik enige tijd geleden bakkerij Henry van Ree binnenstapte ontwaarde ik een oud mannetje in druk gesprek met de twee verkoopsters. Zijn smoezelige donkere kleren die zijn anderhalve meter hoge gestalte omhulden en de tot op de ogen getrokken alpinopet verraadde zijn artistieke inslag; zijn grote, wijd opengesperde ogen smeekten om geloofwaardigheid. "Deze schetsen kosten vier gulden per stuk", legde hij onderwijl bladerend in het boek uit.

Zijn werken getuigden van een nieuwe trend: uit de tekeningen waren alle overbodige details weggelaten zodat slechts eenvoudige simpele lijnen verraadden dat het hier portretten betrof. "Ze zijn wel mooi, maar ik hoef ze niet", luidde het antwoord van de jonge verkoopster wiens tintelende ogen verraadden dat ze haar lachen moeilijk kon bedwingen.

"Ik kan meiden genoeg krijgen", was zijn opstandige tegenwerping alvorens hij zich tot mij wendde.

"Ik verkoop mijn schilderijen voor vierhonderd tot duizend gulden. Vooral mooie bloemen doen het goed. Ik ben miljonair, weet je?", probeerde hij mij te overtuigen.

Ik lachte hem vriendelijk toe, doch zijn mond die slechts met twee tanden gesierd was, ontlokte ook bij mij een blik van ongeloofwaardigheid.

Mistroostig slofte hij de bakkerij uit,

ONDERGRONDS BERGEN BULLETIN PRINS HENDRIKSTRAAT

IN EEN IN HET ONLANGS VERSPREIDE BERGEN-BULLETIN GESCHREVEN ARTIKEL: KAN MEIDEN GENOEG KRIJGEN, DOOR HUIJB SEGEREN, BESCHRIJFT H.S. EEN KLANT BIJ DE BAKKER, DIE VOOR HEM WAS, ALS EEN SJOFELE KUNSTSCHILDER VAN ANDERHALVE METER.

ALS ZODANIG WAS IK, JURG WENSTEDT, PRINS HENDRIKSTRAAT 21, DIE KLANT.

H.S. TREET HET RECHT IN DE REST VAN HET VERHAALTIJDE MET ZIJN DWANGNEUROTSICHE FANTASIEËN, NAMELIJK:

- ONGELOOFWAARDIG EN SMEKEND KIJKEN
- EEN POGING TOT TEKENINGENVERKOOP AAN DE BAKKER
- DAT IK ZOU HEBBEN GEZEGD, MEIDEN GENOEG TE KUNNEN KRIJGEN, EN MILJONAIR TE ZIJN.

buurtbewoner meent zich te herkennen

een rol biskwie onder de arm geklemd. Met z'n vijven (beide bakkers hadden inmiddels de ovens verlaten) staaarden inmiddels de ovens verlaten) staaarden we hem na.

TEKST EN LAY OUT : DRE VERKERK

"Van den bakfiets en het kastje" maakte een aantal buurtgenoten duidelijk dat je bij de eigenaar van een bakfiets gewoon achterom kunt lopen. Dat vond de betreffende minder aardig waardoor hij zich genoodzaakt voelde een slot op de deur te zetten. Enige tijd later werd de bakfiets toch nog gestolen....

"Ach, jongens, ga maar gerust achterom. De lieve jongens liggen nog te slapen en die vinden het niet erg als je ze wakker maakt. Het gaat toch om de bakfiets, hé?" Dit weerklinkt aan de overzijde van de straat. We draaien ons om en zien een ramenzemende vrouw van middelbare leeftijd, die ons toelacht.

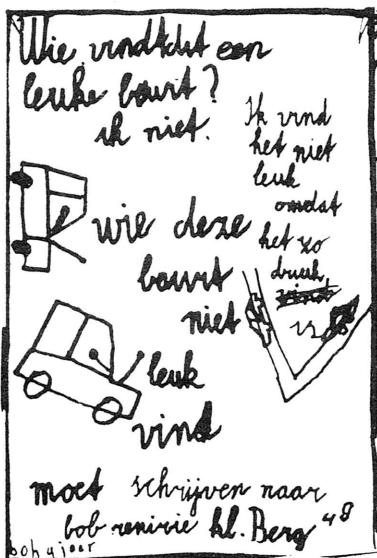
Na even drementelen, en twijfelen besluiten we om achterom te gaan.

"Zeg, jongens, ik heb jullie geholpen. Willen jullie mij nu een dienst bewijzen." Ja, ja. Dat willen we. Even later halen we een kastje vol houtwormen (vele kleine gaatjes) uit een vuil container, met toestemming van de eigenaar. We laden het kleinood op de bakfiets en rijden terug naar het huis van de vrouw, die bijna onophoudelijk praat.

Aangekomen bij het huis heeft de vrouw een lumineus idee: "zeg, jongens, moeten jullie eens luisteren, hé? Jullie zijn maar arme kamerbewoners, hé? Jullie kunnen alles gebruiken, hé? Zeg luister ik verkoop jullie het kastje voor een tientje! Hein en ik kijken

Hier is juffrouw Toverbal weer. Is bij jullie de paashaas langs geweest? Mij schijnt ie elk jaar te vergeten, want ik moet de paaseieren elke keer zelf ergens gaan halen en opschilderen.

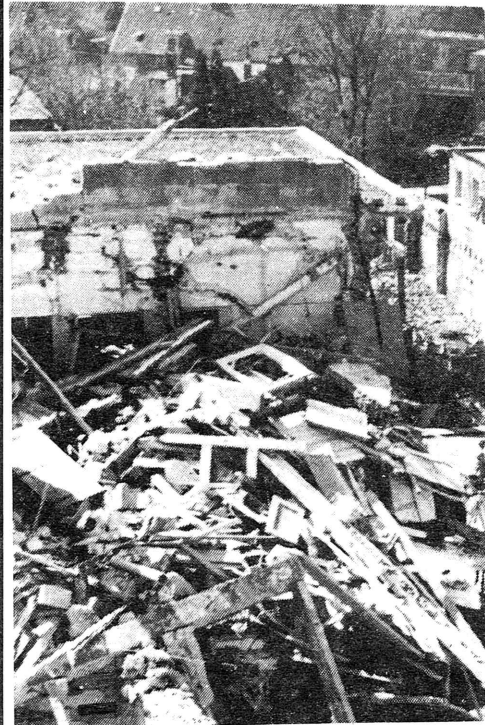

Ook zijn er natuurlijk kinderen in de buurt. Middels leuke stukjes probeerde Alouine kinderen uit te nodigen om mee te doen. Deze rubriek leefde niet lang, maar kwam later terug en dan blijkt dat kinderen zelf ook een mening hebben-

Onze buurt is rijk aan cultuur. Theaters, galeriën en café's die nogal wat organiseren krijgen in Bergopwaart een plaats.

Als de bom valt

Het eerste bombardement was een "incident" op 31 juli 1942 om half twee s'nachts, net buiten onze buurt, aan de overkant van de Mauritsstraat. De eerste berichten luiden dat er een onbekend vliegtuig was neergestort op de huizen. Later bleek dat een vliegtuig - mogelijk omdat het in nood was - alleen zijn bommen had laten vallen. Deze waren terecht gekomen op de vier woningen, Mauritsstraat 16, 18, 20 en 22. De ravage

Slijterij-
Wijnhandel
GOMMERS

**LIME
LIGHT**
GIN LEMON COCKTAIL

heerlijk fris ook
gemixt
Nu 13,95 per fles
en tot 31 augustus
nog een extra voordeel
van f.3,-
Profiteer nu van deze
speciale aanbieding

willem de
zwijgerstraat 2B
tel. 4 4 9 3 0 0

aktie 1851 Handtekeningen

In de pompeuze volzinnen, waarmee men bestuurders pleegt aan te spreken, klagen deze bewoners: "dat sedert jaren de weg op de beyde bergen in eenen zeer vervallen Staat is, zoo dat dezelfde eene spoedige verbetering behoeft. De supplianten achten het overbodig U Edelachtbaren het noodzakelijke van het verbeteren van dezen weg te betogen en nemen bij dezen enkel de vrijheid te melden, dat den slegten staat van den grooten weg (de Grote Berg dus), volgens hun oordeel zijne oorzaak vindt in de slechte afwatering, en dat wat den voetweg of het steenen paadje aangaat zonder veel kosten te verbeteren zal zijn daar zij vermenen er veele plaatsen zijn daar de steenen of keyen verzakt zijn".

*Ad van den Hark
L. Wynbergen
H. J. de Groot
Antoniella de Groot
G. van 't Hof
J. van 't Hof*

Geschiedenis: uit de oude doos dus; terug in de buurtkrant maar nu geschreven door Jack van Maris: de Bergen vroeger en wat er allemaal niet veranderd is.

500.000 doosjes per jaar

Als Frans in die tijden thuis kwam en tegen zijn moeder uitriep: "moeder ik ben kampioen", kreeg hij als reactie: "ga maar snel zitten jongen; je zult je eigen wel flink moe hebben gemaakt". Toendertijd werden sportprestaties nauwelijks gewaardeerd", legde Frans uit.

Jos: "ik zie alsof ik in een heel erge mist loop. Ik kan me iedereen die ik nog ken van vroeger en die nu zo oud zijn als ik, alleen nog jong voorstellen. Ja, ook, Jo stel ik me voor van toen ze 26 jaar was, dus toen we getrouwd zijn. Mijn vrouw blijft voor mij altijd jong".

Jo: "weet je wel dat ik op Jos verliefd ben geworden, omdat ie zo'n mooie ogen had". Ja, zegt Jos: "net wat zij het mooiste vond, is de mist in gegaan, dat zie je wel".

In een buurtkrant mogen natuurlijk geen portretten ontbreken van bekende en minder bekende buurtbewoners. Bergopwaarts zette deze tendens door.

Wilhelmina plein 7 tel. 43 25 87

Slagerij specialzaak
Groothandel in vlees
en vleeswaren

Jos. VAN STRATUM

Willemstraat 23

Tel.: (040) 448747-446222

Eindhoven

BERGEN HISTORIE

Van oorsprong was Eindhoven een van de laatste en tevens kleinste van een rij nederzettingen, die zich in dit gedeelte van Brabant ontwikkelden. Voordat er sprake was van Eindhoven, lag de grens tussen Woensel en Gestel ter hoogte van de Bergstraat, toen Katten Berg geheten.

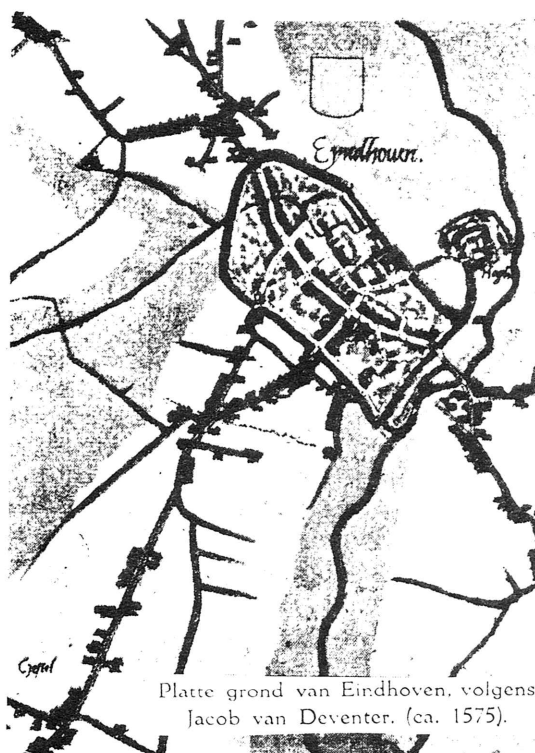
de vroegste geschiedenis

De Bergen maken deel uit van een hoger gelegen rug, waarop de eerste nederzettingen van Eindhoven tot stand komen. In de middeleeuwen valt dit gebied reeds binnen de stadsgrenzen van Eindhoven. De gemeentegrens met Gestel ligt dan op het punt waar de Kleine- en de Grote Berg over gaan in de Hoogstraat en de Laagstraat. Van daar af loopt dan een gegraven beemdsloot, de Run- of de Scheygraaf, naar de Gender, ongeveer tussen de huidige Catharinastraat en de Oranjestraat in. In de tegenovergestelde richting liep deze sloot naar de Dommel, achter het Paradijs. Al in 1546 is daar sprake van een heerlijkheid, gelegen binnen de gemeente grenzen, tussen de huidige Wal en de nieuwe brandweerkazerne. De laatste herenhuizen, die tot deze heerlijkheid behoorden, zijn in 1967 gesloopt. Alleen de naam van de dreef die vroeger naar deze heerlijkheid leidde, herinnerd nog aan het bestaan van het Paradijs.

In het gebied waar nu grotendeels de woonwijk van de Bergen ligt, kwam men in die tijd al snel de drassige oevers van de Gender tegen. "Vanaf de Kleine Berg liep door de velden een zandpad van zeer slechte kwaliteit, de Korte Goorstraat genaamd, waarover men de dorpen in de Kempen kon bereiken. Spottend zei men toen, dat die dorpen echter alleen in de winter goed te bereiken waren (als het hard genoeg gevoren had). Later wordt deze straat de Heilige Geeststraat genoemd. Deze naamsverandering is waarschijnlijk te danken aan de instantie die zich van 1473 tot 1811 bezig hield met de armen zorg. Deze stichting, de Tafel van de Heilige Geest genaamd, bezat enkele beemden aan de Korte Goorstraat waarop rogge en haver werd verbouwd.

de oude handelswegen

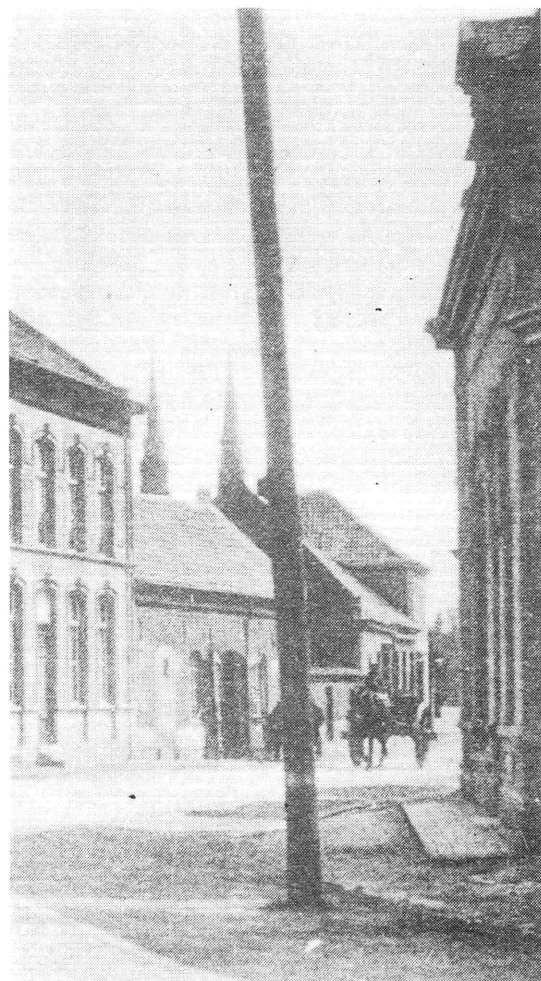
Tot het midden van de vorige eeuw, is het plaatje van de buurt niet veel veranderd. Er zijn twee hoofdverbindingswegen, waarvan die over de Grote Berg de oudste is, dwars daarop paadjes, die in de richting van de rivieren naar de weilanden en de boomgaarden leiden.

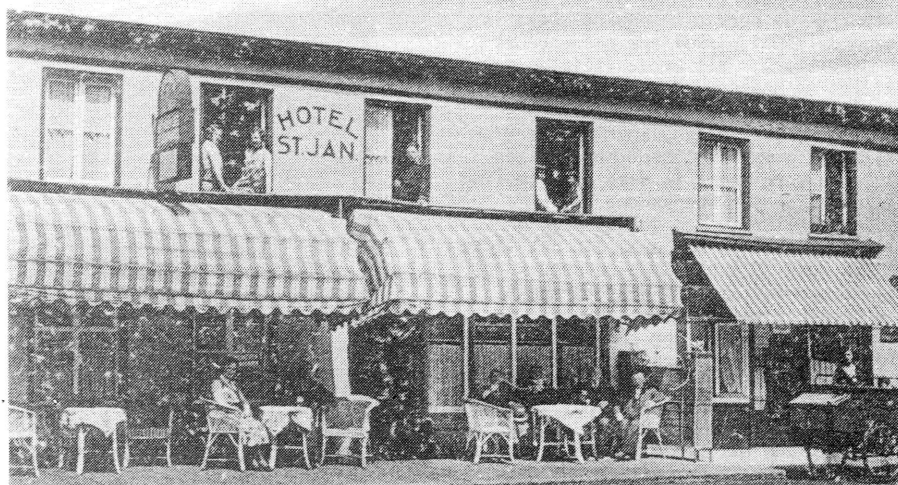
Platte grond van Eindhoven, volgens Jacob van Deventer. (ca. 1575).

TEKST EN LAY OUT : BRIGIT ROOSDORP

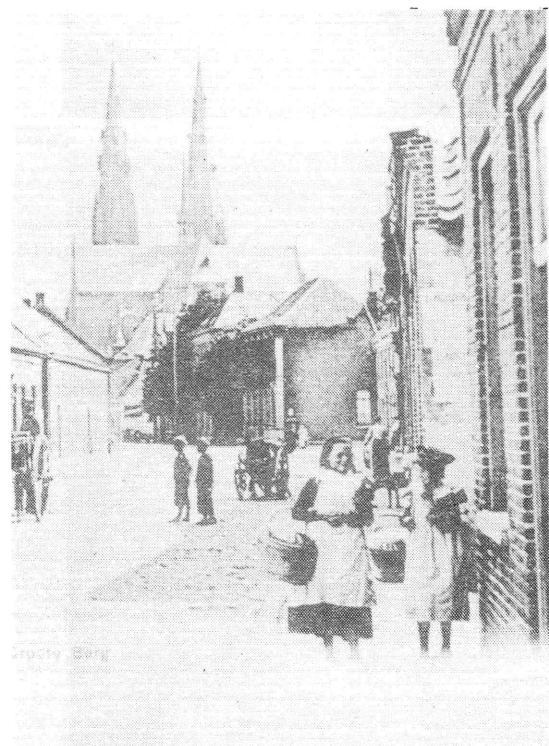
1.

3.

4.

2.

VERKIARING VAN DE FOTO'S

1. Splitsing van de Hoogstraat in Kleine- en Grote Berg omstreeks 1900. Op de voorgrond is nog de rails te zien van de stoomtram die naar Reuzel voerde. In 1982 kwamen op dit kruispunt nieuwe appartementen.
2. Grote Berg in de richting van het centrum. Het pand in de verte, met de grote bomen er voor, was de eerste eindhovense Nutschool. Later kwam er de Meyerijsche Courant. Tegenwoordig staat daar het gebouw van het Eindhovens Dagblad.
3. Hotel Sint Jan aan de Grote Berg, op de hoek met de Bergstraat. Tegenwoordig is in dit gebouw een gordijnzaak gevestigd.
4. Sloop van lage arbeiders woningen aan de Kleine Berg in 1905, ongeveer op de hoogte waar nu cafe Bommel ligt. Op de volgende foto zijn dezelfde huisjes nog eens te zien in het straatbeeld geheel rechts.
5. Kleine Berg met links het herenhuis dat de bijnaam kreeg van de Kleine Sint Jan. Achter het beeldhouwerk aan de gevel ging een bepaalde gedachte schuil. "In het boogveld boven de middendeur vielen drie figuren op. De middelste symboliseerde de Architectuur; deze werd links geflankeerd door de Schilderkunst, rechts door de Beeldhouwkunst. Tussen de ramen van de onderste etage en die van de eerste verdieping waren reliëfs aangebracht, voorstellende: de ambachtelijke bewerking van hout, natuursteen, baksteen en metaal. Boven in de middengevel zag men drie koppen, die de drie standen voorstelden: de geestelijke de wereldlijke en de militaire. Het middengedeelte eindigde in een trapgevel. Ook daar ontdekte men weer beeldhouwerk: een haan, als symbool van de morgen, de dageraad het ontwaken; links en rechts ervan een vliegende uil, zij beduidden

Langs de hoofd- of handelswegen, ontwikkeld zich de eerste bebouwing. Deze is gemengd, zowel winkeliers cafehouders en patriciers, als ambachtslieden arbeiders en boeren. Naar het centrum van Eindhoven toe, worden de lage arbeiders hujsjes langzamerhand vervangen door de wat statigere herenhuizen. De Grote Berg neemt in deze ontwikkeling aanvankelijk een voorsprong.

De verschillen tussen de Grote en de Kleine Berg komen nog eens aan het licht als in 1854 de Grote Berg gevoegd wordt bij de provinciale weg naar Turnhout. Dit betekent dat de Grote Berg bij de plannen fraai wordt opgeknapt en de Kleine Berg pas op de twee plaats komt. Over de Kleine Berg werd in 1897 een stoomtram verbinding aangelegd, die tot de belgische grens voerde. In deze straat verrijzen aan het einde van de vorige eeuw een aantal opmerkelijke huizen, waaraan de niet geringe trots van de ambachtsman te zien is. In het pand tegenover de Prins Hendrik straat was vroeger een wagenmaker gevestigd. Een gebouw wat verder naar het centrum (tegenwoordig Eppo) maakte destijds grote indruk vanwege het vele beeldhouwerk dat tegen de voorgevel was aangebracht. Achter het woonhuis lag de meubelfabriek van JP van de Mark en Zn. Het beeldhouwwerk in de gevel werd uitgevoerd door de eigenaars. Zowel vader als zoon was begaafd in het bewerken van hout en steen.

industrie

en uitbreidingsplannen

Vanaf de tweede helft van de vorige eeuw begon de stad zich economisch sterk te ontwikkelen, door de vestiging van veel arbeidsintensieve industrie zoals textiel-, leer-, tabaks- en luciferfabrieken. Van deze laatste zijn nog resten aan te treffen op de Bergstraat, waar de lucifer fabriek van Mennen & keunen gevestigd was. Een tabakskeverij, van Nol van den Luytelaer, was gelegen aan de Paradijslaan. In 1875 werd er ter hoogte van wat nu Wilhelminaplein heet een leerlooierij gebouwd. Vermoedelijk kwamen er in 1879 de eerste huizen. Dit stond in nauw verband met de definitieve beslissing om een verharde weg aan te leggen van Strijp naar Zeelst. Het begin daarvan is nu de Willemstraat.

Aan het begin van deze eeuw, wordt er voor het gebied van de Bergen een uitbreidingsplan gemaakt. Hiermee worden de Catharinastraat, Smitstraat, Oranjestraat, van Egmondstraat en de Prinshendrikstraat in het leven geroepen. Terwijl de Heilige Geeststraat volgebouwd wordt met overwegend arbeiderswoningen, worden de nieuwe straten bestemd voor de wat betere middenstand, vrije beroepen, hogere ambtenaren en employeés. In de Catharinastraat richtte de sigarenfabrikant Mignot een blok huizen op voor het hogere personeel van zijn fabriek. Op de gevel van het pand op de nummers 28 en 30 is nog het monogram te zien van de familie Mignot.

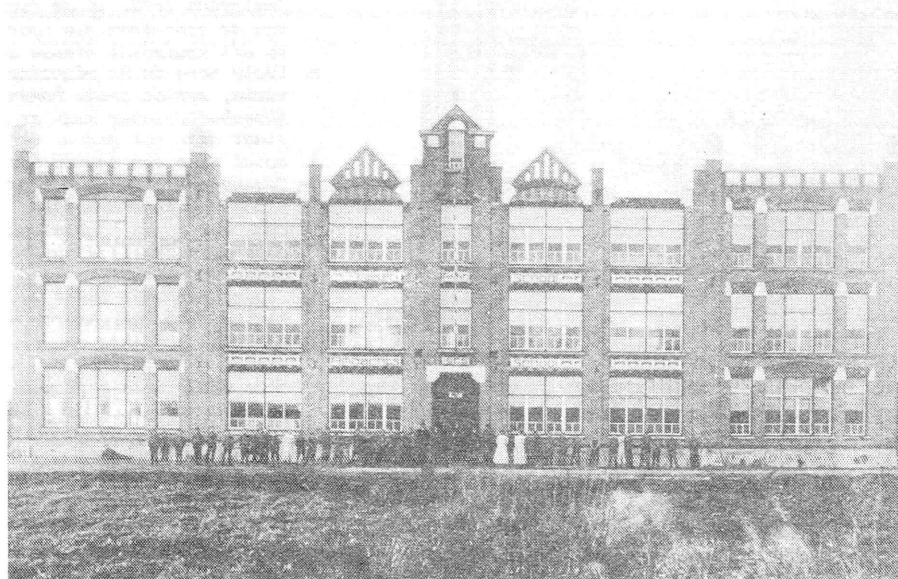
Omdat het grongebied binnen de gemeente grenzen langzamerhand uitgeput raakte, worden er in deze buurt rond die tijd ook een aanzienlijk aantal scholen gebouwd. In 1877 bestond er al een Nutschool op de Grote Berg, op de plaats waar nu het gebouw van het Eindhovens Dagblad staat. Op de nieuwe grond aan de Catharinastraat werd in 1900 een ambachtsschool gebouwd, gevolgd door een gemeentelijke HBS in 1909.

5.

6.

7.

8.

VERVOIG VERKIARING FOTO'S

de avond, de ondergang, de wisseling van kunstopvattingen en kunstwaardering. Tenslotte sprongen duidelijk naar voren twee waterspuiters of gargouilles, die als diepe betekenis hadden: kunst moet edel blijven en dient zich te ontdoen van het platte en het banale." (Overgenomen uit K. Vermeren, Eindhoven van Gloeikouske tot gloeilamp.)

In de loop van de laatste decennia, zijn de fraaie stukken uit 1898 stukje bij beetje verdwenen.

6. De woningenrij uit 1905, die de sigarenfabrikanten Mignot en de Blok lieten bouwen voor het hogere personeel van de fabriek. De firma Mignot werd reeds gesticht in 1858. Op het middelste pand van de rij is nog het monogram te zien van de familie Mignot ingewerkt in het wapen van Eindhoven: een staande Leeuw met drie posthoorns. Dit laatste duidt op de mogelijkheid de dorpen Strijp, Tonelre en Stratum met de postkoets te bereiken.
7. Ambachtsschool aan de Catharina straat, vlak na de voltooiing. Nadat in de negentiger jaren van de vorige eeuw de industrie en de industriële produktie steeds meer op de voorgrond kwamen, rezen er stemmen op om het oude ambacht te beschermen. In 1895 werd vanuit het verenigingsleven besloten om te komen tot een georganiseerd ambachtsonderwijs. Het gebouw kwam gereed in 1906.
8. Door de lage ligging van de Catharinastraat, is deze meerdere malen door stortregens overstroomd.
9. In de 20-er en 30-er jaren was het assortiment van de dinsdagmarkt zo uitgebreid, dat een deel daarvan, de groenten, verhuisde naar het Wilhelminaplein.
10. Het Wilhelminaplein bestond al voor dat de overige staten aangelegd werden. In 1904 werd het met zand opgehoogd, omdat er bij gelegenheid van het bezoek van het koninklijk paas aan Eindhoven, vuurwerk werd afgestoken. Pas veel later is het plein bestraat.

9.

10.

JACK VAN MARIS

TREFFINATERREIN, de laatste betaalbare nieuwbouw

Als in onze buurt één aktie tot de verbeelding heeft gesproken, en in veler herinnering gekoesterd wordt, dan is het wel de bezetting van het Treffinaterrein in april 1976.

Dat was het hoogtepunt van een overigens 10 jaar lange strijd, waardoor de bouw van magazijnen op dat terrein verhinderd werd om in de plaats daarvan een stuk groen voor de buurt te realiseren en een aantal betaalbare woningen.

fabrieksterrein

Het terreintje binnen het bouwblok Kleine Berg, Catharinastraat, Smitsstraat en de Prins Hendrikstraat, dat we tegenwoordig het Treffinaterrein noemen, was al vóór het bestaan van de meeste van deze straten een plek van industriële bedrijvigheid.

In de tweede helft van de vorige eeuw was er al de leerlooierij Kemps gevestigd. En van 1906 tot 1951 lag er de sigarenfabriek Hoppenbrouwers en Co, die vanaf de straat aan het oog ontrokken werd door de winkels en woningen die er inmiddels omheen waren gebouwd. Het terrein bleef bereikbaar via een oprit vanuit de Smitsstraat en een steegje vanuit de Kleine Berg. Toen de sigarenfabriek voorgoed de poorten sloot, is het oude fabrieksgebouw nog als toonzaal gebruikt totdat deze in het begin van de zeventiger jaren afbrandde.

Daarop werd het terrein door de firma Treffina aangekocht, die in 1975 een bouwvergunning aanvraag voor de bouw van magazijnen, aansluitend op haar kantoor aan de Kleine Berg (nu de Bergruimte). Voor de verwezenlijking van die plannen was het tevens noodzakelijk om een rijtje 19-e eeuwse arbeidershuisjes aan de Catharinastraat te slopen.

Al in 1974 was het oog van de bewonersgroep van de Prins Hendrikstraat gevallen op het Treffinaterrein, dat door een ijzeren poort was afgesloten. Om het gebrek aan groen in de buurt te verzachten stelden de bewoners voor het terrein open te stellen als groenvoorziening.

Uit kontakten met de gemeente en Treffina blijkt echter al gauw dat Treffina plannen ontwikkelt voor de bouw van magazijnen. Behalve dat mogelijk groen verloren gaat, betekent dat waarschijn-

lijk extra vrachtverkeer in de buurt plus de verkeers- en parkeeroverlast van 65 werknemers en eventuele bezoekers. En tevens draagt het verlies van 6 woninkjes aan de Catharinastraat niet bepaald bij aan de verbetering van het woonklimaat.

Het buurtcomitee dringt er dan ook op aan bij de gemeenteraad om de bouwvergunning te weigeren. Er worden handtekeningen opgehaald, die aan de wethouder de Kok worden aangeboden. Op het handtekeningformulier staat de tekst: "Ondergetekenden dulden op het binnenterrein tussen Catharinastraat, Smitsstraat, Prins Hendrikstraat en Kleine Berg geen industriële bebouwing zoals magazijnen. Wij willen de ruimte opengesteld zien voor recreatie. Voorts zijn wij tegen afbraak, voor zakelijke doeleinden, van de kleine huisjes in de Catharinastraat. Deze huisjes moeten behouden blijven voor bewoning." Ook de gemeente konkludeert dat het plan van Treffina op deze plek niet zo wenselijk is. Omdat zij echter een bouwvergunning niet mag weigeren, start zij onderhandelingen om Treffina naar elders te verplaatsen.

in beslag

Wanneer dat overleg alsmaar geen resultaten oplevert besluit het buurtcomitee om een bezetting van het Treffinaterrein voor te bereiden. Deze zal plaatsvinden op koninginnedag 76. Een ooggetuigenverslag van Wim van der Mark: Wanneer dat overleg alsmaar geen resultaten oplevert besluit het buurtcomitee om een bezetting van het Treffinaterrein voor te bereiden. Een ooggetuigenverslag van Wim van der Mark in de buurtkrant verhaalt van het begin van de aktie als volgt: "Rond kwart over zes ('s morgens) stroomt de kamer van Ad Marneffe (waar iedereen zich verzameld had) leeg. Jongeren gewapend met vlaggen, schoppen, stencils en rieken verzamelen zich op het anders op dit uur zo stille plein. In gesloten gelederen trekken ze door de slapende Prins Hendrikstraat. Als de groep de Smitsstraat inslaat wordt zij vastgelegd op het gevoelige materiaal van de filmploeg van Paul van 't Hullenaar. Voor de gesloten poort van het Treffinaterrein blijft de meute staan. Er worden grappen gemaakt. Spanning trilt in de lucht. Het is Jac van Hal, onverbeterlijk aktievoerder, die de ijzerzaag hanteert. Binnen tien minuten is de ketting doorgezaagd en stromen de jongeren het terrein op."

De bewoners van de Bergen vinden die morgen een stencil in de bus, dat meldt: "Vanmorgen hebben veertig buurtbewoners het Treffinaterrein in beslag genomen en opengesteld voor de buurt! Deze veertig mensen waren het beu dat Marks (de directeur van Treffina) en de gemeente al maandenlang aan het onderhandelen zijn, zonder enig resultaat. De belangen van onze buurt worden langzaam opzij geschoven. Als buurt hebben wij recht op dit terrein!"

Zo'n 200 mensen geven gehoor aan de oproep het terrein mee schoon te maken en er vervolgens het hele week-end festiviteiten en balspelen te organiseren. Gemeenteraadsleden komen zich ter plekke op de hoogte stellen. Aan de burgemeester en aan Marks worden brieven overhandigt met de grieven; en de koningin wordt op haar verjaardag blij verrast met een telegram waarin de buurt haar recht op een recreatieter-

rein benadrukt.

Na de driedaagse bezetting beschouwt de buurt het terrein als het hare. Als een afbakening tegen auto's vernield blijkt, stuurt het comité aan Treffina een brief op poten dat zij: "niet meer tollereert dat auto's ons buurt-park doorkruisen".

verrassing

Pas in het najaar van 1976 -wanneer het buurtcomité ter ziele is- komen B en W in de gemeenteraad met een concreet voorstel tot aankoop van het terrein en verplaatsing van Treffina naar het industrieterrein. Voorwaarde daarvoor is echter wel dat het Rijk de gemeente voor een deel van de kosten subsidie verleent. Op het verzoek daartoe wordt echter geen antwoord vernomen. In januari 1977 roepen enkele actieve buurtbewoners een buurtvergadering bijeen naar aanleiding van het gerucht dat de subsidie zou zijn geweigerd. Op die vergadering van 31 januari 1977 besluiten 60 buurtbewoners dat er een afvaardiging rechtstreeks naar de staatssecretaris zal gaan om hem het belang van de kwestie duidelijk te maken. Om het plan beter haalbaar te maken, wordt bovendien een ontwerp als suggestie goedgekeurd van de bouwkunde-student Leon Thier, dat bestaat uit een 50-tal woningen rond een hof en een buurtruimte bij de Kleine Berg.

Een bus vol bewoners trekt met spandoeken en dit voorstel naar Den Haag. Helaas wordt hen de toegang tot staatssecretaris Schaeffer geweigerd. Daarop trekt de groep dan maar als een mini-demonstratie door de binnenstad van Den Haag. De staatssecretaris wordt blijkbaar wel van hun bezoek op de hoogte gesteld, want plots raakt de zaak in een stroomversnelling. Voorstellen die waren blijven liggen worden snel in behandeling genomen en positief beoordeeld.

In de gemeenteraadsvergadering van 28 maart 1977 bericht wethouder de Kok: "Tot onze verrassing kregen wij recentelijk bericht, dat alsnog een rijksbijdrage in de verwerving zou worden gegeven, en wel tot een bedrag van 920.000,-. Onmiddellijk is daarop contact opgenomen met de heer Marks die zich bereid verklaarde de inmiddels vervallen overeenkomst opnieuw aan te gaan." Zo kroop de buurt dus door het oog van de naald en werd het Treffinaterrein aangekocht....

Inmiddels had de gemeente -overigens zonder veel ruchtbaarheid- ook een aantal huisjes en winkelpanden aangekocht op de hoek van de Catharinastraat en de Kleine Berg. Deze waren het bezit geweest van de bakkersfamilie de Groof en sloten aan op het aangekochte Treffinabezit.

'met wantrouwen'

Een tijd lang volgt er nu een doodse stilte van de kant van de gemeente. De buurtkrant konkludeert in april 1977 echter terecht: "De bouw van een magazijn gaat weliswaar niet door, maar het terrein is nog lang niet voor de buurt. Het hangt nu af van de buurt wat er met het terrein gaat gebeuren. Willen we medezeggenschap hebben over de toekomstige bestemming, dan zullen we daar met zijn allen nog hard voor moeten werken."

Bij gebrek aan een buurtcomité, informeert nu en dan de straatgroep van de Catharinastraat bij de gemeente naar eventuele plannen. Maar haar vragen worden steeds afgewimpeld. Bovendien komen steeds meer van de huisjes op het terrein leeg te staan en zijn de overblijvende bewoners niet bereid

om voor het behoud ervan te vechten. Ze komen dus leeg en vervallen steeds verder, zodat de straatgroep konkludeert dat er dan maar een plan voor nieuwbouw moet komen.

In mei 1978 wordt het buurtcomitee- oprichting uitgenodigd om een plan te komen bekijken dat de gemeente in alle stilte heeft laten ontwikkelen. Tot hun schrik worden de bewoners gekonfronteerd met een ver uitgewerkt plan, waaraan al zeker een jaar lang is gewerkt door de projektontwikkelaar Cingelshouck. De gemeente is nogal enthousiast over dit plan; het heeft een "wervende functie" -dat wil zeggen dat het hogere inkomens kan aantrekken- en een plan kan groten- deels zichzelf bekostigen.

JA HALLO, BLOM... ZEG, NOG EVEN OVER DAT TREFFINA-TERREIN IK HAD ZELF GEDACHT AAN EEN PARKBERGARAGE... JA... ALLE TREK- PLEISTER VOOR DE BINNENSTAD... MAAR WE Zouden ER OOK 30 WAZEN KUNNEN BOUWEN, GOED VOOR ANDERHALVE TON ELK. SLAAN WE ER TOCH WEER WAT UIT, NÉ, WAT JIJ? ... WAT ZEG JE... WIL DE BUURT HET TERREIN HEBBEN...? ZIJN DIE LUI HEERMAAL GEK GEWORDEN !!! WETEN ZE WEL WAT WIJ ERVOOR OP TAFEL HEBBEN MOETEN LEGGEN???

GRMBLL...
GRMBLL...

De perplexe bewoners distantiëren zich echter helemaal van het plan: de woningen zijn volgens hen veel te duur, en er blijft veel te weinig groen over. Maar bovenal had bij de totstandkoming van het plan de buurt betrokken moeten worden. In een gepeperde brief aan de gemeenteraad stelt het buurtcomitee de eisen: "betaalbare woningen voor die groepen waarvoor de woningnood het grootst is; een groot deel als groen- voorziening voor de buurt; en vooral: samen met de buurt plannen ontwikke- len, de veel met de mond beleden de- mokratie dus". "Met enig wantrouwen vertrouwen wij op U...."

gezeur beu

Terugtrekking van dit koopwoningenplan van Cingelshouck wordt ook de inzet voor een eventuele deelname van bewoners aan de zogenaamde "Projektgroep", waarin bewoners, zakenvertegenwoordigers en gemeente-ambtenaren adviezen zullen voorbereiden over de Rehabilitatie van de buurt. "Of Treffina-plan, of projekt- groep, wat kiest gemeente?" verwoordt de buurtkrant het dilemma.

Het uiteindelijke besluit van B en W is zo diplomatiek gesteld, dat het ach- teraf voor veel interpretaties vatbaar bleek. Ze stellen over de inspraakmo-

gelijkheden die de bewoners wensen:

"Dat willen we doen aan de hand van de bebouwingssuggestie van Cingelshouck BV. (...) Indien wij het plan Cingelshouck een goed plan vinden en dat dus voorleg- gen aan de wijk, betekent dat niet, dat andere oplossingen bij voorbaat uitgesloten zijn en dat overleg dus in feite nauwelijks zin heeft. Wij staan open voor eventuele suggesties, voor zover die perspectief zouden bieden voor een betere oplossing dan die welke Cingels- houck voorstelt. Met deze werkwijze men- nen wij alle kans te geven op inspraak , maar dan wel een inspraak die op kon- krete en effectief te bespreken oplos- singen is toegesneden."

De buurtvergadering, die het gezeur nu onderhand beu is, gaat er maar van uit dat dit betekent dat het plan in de la gaat en geeft toestemming om de pro- jektgroep te starten.

B en W dragen de projektgroep op om binnen drie maanden na de start, dus op 15 juni 1979 met een advies te komen. Omdat dit zo snel niet kan reageren de bewoners en de zakenvertegenwoordigers met een verzoek aan B en W om tijd tot 1 oktober. Als B en W daarop niet rea- geren, gaat men daar van uit.

bom barst

De plannenmakerij voor Treffina wordt nu uitgebreid aangepakt door het buurt- comitee. Eind mei wordt er onder de be- woners in de buurt een enquête gehouden, die op de buurtvergadering van 6 juni 1979 besproken wordt.

De werkgroep Treffinaterrein krijgt nu de opdracht deze gegevens uit te werken tot een uitgebreid beargumenteerde lijst van uitgangspunten.

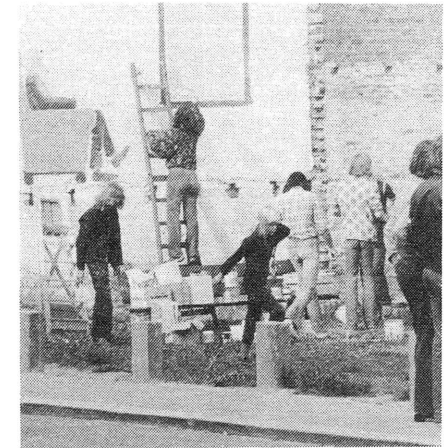
Op 15 juni melden B en W echter dat zij de projektgroep slecht uitstel willen geven tot 3 augustus, maar het buurtko- mitee meldt terug dat het vasthoudt aan de gestelde datum van 1 oktober. Immers het komitee moet er rekening mee hou- den dat het in de vakantie geen buurt- vergaderingen kan houden om tot een besluit te komen.

B en W willen daarop echter pertinent niet wachten. Ze vinden dat ze uit ver- slagen van de projektgroep genoeg in- formatie hebben. En ze besluiten toch weer het plan Cingelshouck tot uitgangs- punt te nemen.

Nu barst de bom...

Het buurtcomitee stelt geen vertrouwen meer te hebben in de invloed die het via de projektgroep uit kan oefenen; Het trekt de bewonersvertegenwoordigers uit de projektgroep terug en zal alsnog voor 1 oktober een eisenpakket voor het Treffinaterrein presenteren. Op 30 september ligt dit pakket daad- werkelijk op tafel bij alle leden van de gemeenteraad en bij de pers.

Op 4 oktober 1979 wacht een aantal buurtbewoners vergeefs op de toegezeg- de komst van de verantwoordelijke wet- houders Klaassens en de Kok, die hun

standpunt zullen komen uitleggen. Margriet van der Zijden die namens de verontwaardigde aanwezigen wethouder de Kok thuis belt, weet hem persoonlijk van onder de douche vandaan te krijgen. De wethouders schijnen eerder die dag besloten te hebben de buurteisen toch eerst serieus te bestuderen alvorens zij naar de buurt zullen komen. Is er dus toch een opening?...

hutten

Desalniettemin is er genoeg aanleiding om op 7 oktober 79 op het Treffinaterrein een manifestatie te organiseren ter ondersteuning van het eisenpakket van de buurt. Met ingezamelde materialen worden hutten gebouwd en muren beschilderd; er is een tentoonstelling op de zijmuur van een van de huisjes; de film van de bezetting wordt vertoond

in het inmiddels leegstaande café het Vosje; en er wordt onder leiding van Hans Timmermans een 'ape-rots' gebouwd, waarop de uitgenodigde raadsleden hun standpunt mogen verwoorden. Al met al leidt dit alles tot een paar maanden van nieuwe stilte bij de gemeente. Weer wordt er achter de schermen druk gewerkt. Men bestudeert de eisen van de buurt, zo laat men weten. Wanneer de haalbaarheid daarvan slecht lijkt uit te vallen, blijkt een rapport van de gemeente, schakelt het buurtkomitee een deskundig adviesburo in om het te ondersteunen en betere argumenten aan te dragen: het bouwkundig adviesburo KOVOS.

Op 5 december gaan B en W dan toch door de bocht. Zij besluiten "dat in principe op het Treffinaterrein woningbouw zal plaatsvinden, indien het Rijk medewerking verleent". Het Rijk laat de maand daarop weten die medewerking inderdaad wel te willen geven.

bouwteam

In 1981 pas start het bouwteam dat de definitieve bouwplannen maakt. De woningbouwvereniging St.Trudo blijkt bereid het opdrachtgeverschap voor de bouw op zich te nemen en daarmee dus de grote verantwoordelijkheid om in een moeilijke binnenstadssituatie betaalbare woningen te realiseren. Ze neemt daarvoor een gerenommeerd en ervaren stadsvernieuingsarchitect in de arm: Carel Weeber uit Rotterdam. Ook vertegenwoordigers van de gemeente en van de buurtbewoners krijgen een plaats in het bouwteam.

In mei 1981 kiest de buurtvergadering uit twee mogelijkheden voor een aaneengesloten gebouw langs de Catharinastraat, dat een onderbreking heeft in de vorm van een poort. De weken daarop kunnen gegadigden uit de buurt zich inschrijven als toekomstige bewoners. Door die vroegtijdige inschrijving kunnen zij al tijdens de verdere plannenmakerij daar rechtstreeks bij betrokken worden. In een aantal bewonersbijeenkomsten zullen zij achtereenvolgens een aantal keuzen maken, waardoor zij zo goed mogelijk bepalen hoe de woningen eruit gaan zien.

leuke woningen

Het buurtkomitee heeft zo nu en dan ook naar de woningbouwvereniging St. Trudo flinke kritiek gehad, vooral omdat zij slechts beperkte keuzemogelijkheden aan de bewoners toeliet. Toch valt te betwijfelen of enige andere Eindhovense Woningbouwvereniging zo grote risico's zou hebben willen lopen als St.Trudo. Het lijkt er op dat zo'n beetje alles wat voor buurt en bewoners binnen te halen was, ook wel is bereikt.

Zo zijn er binnen de 45 woningen in het gebouw wel een stuk of zeven verschillende typen: zowel met een, twee of drie slaapkamers. Dat is een diversiteit die eigenlijk onhaalbaar werd geacht. Daardoor is er plaats voor allerlei soorten huishoudens, ook huishoudens met kinderen. De huren zijn acceptabel, waardoor bijvoorbeeld een eenpersoonswoning op het Treffinaterrein maar Half zoveel aan maandlasten kost als een bijna even groot nieuwbouwapartement elders in de buurt. De woningen zijn extra geïsoleerd tegen de te verwachten zwaardere geluidsbelasting van het verkeer in de toekomst. En om aan zaakeigenaren in de omgeving tegemoet te komen werd er niet geheid, maar geboord voor de fundering, hetgeen een kostbaardere methode is.

De meeste woningen hebben dan geen eigen tuin, achter het gebouw zal een flinke lap groen komen die zowel voor de bewoners als voor de buurt bedoeld is.

laatste keer

Onder de toekomstige bewoners bevinden zich voor meer dan de helft mensen die in de buurt de Bergen wonen of gewoond hebben, maar voor wie de huidige woonruimte niet naar hun zin is. Aan hen wordt nu dus betere woonruimte geboden. Dit is een uitkomst voor bijvoorbeeld mensen die op kamers hebben gewoond en nu willen gaan samenwonen of die gezinsuitbreiding krijgen. Dit keer hoeven zij niet uit de buurt te verhuizen om toch betaalbaar aan een passende ruimte te komen.

Gezien het enorme aantal gegadigden dat zich sinds de aanvang van de bouw bij St.Trudo aanmeldde is er een enorme behoefte aan dit soort woningbouw in en rond de binnenstad. Juist daar-

om is het extra betreuwenswaardig dat wethouder van de Baar bij het officieel boren van de eerste paal in augustus 83 stelde: "Vanwege de hoge kosten, zou een dergelijk plan vandaag de dag niet meer kunnen worden uitgevoerd".

Is het Treffinaterrein dan het eerste en meteen ook het laatste project met betaalbare woningen in de binnenstad? Zullen in de toekomst alleen nog maar premie-koop-appartementen in de stad worden gerealiseerd? De appartementen staan leeg terwijl de gegadigden voor een project als dit staan te trappelen. Buurtkomitee's rond de binnenstad zullen er de komende jaren nog een harde dobber aan hebben om meer betaalbare woningbouw in het centrumgebied te bevechten...!

"400 PROCENT INZET"

TEKST : PETER HAAG LAY OUT : JACK VAN MARIS

Drukkerij in Heilige Geeststraat overleeft 10 jaar buurtorganisatie

Als er iets in deze buurt een slepende kwestie genoemd mag worden, dan is dat wel de drukkerij Gestel in de Heilige Geeststraat.

Dit bedrijf is weliswaar klein begonnen in een gebouw aan de Kleine Berg, ver voor de oorlog. Door de aanwas van gebouwen, aantal werknemers en aan- en afvoertransporten is met de jaren de overlast die het bedrijf veroorzaakt in de Heilige Geeststraat gestegen tot het onaanvaardbare voor mensen die daar wonen. De straat wordt sterk door het bedrijf beheerst.

Al tien jaar geleden stelden de bewoners dat ernaar gestreefd moest worden Gestel

weg te krijgen. De toenmalige minister Gruyters -op werkbezoek in Eindhoven- raadde de gemeente toen aan om subiet 'n subsidie-aanvraag in te dienen; iets wat om onduidelijke redenen toen niet gebeurd is. Ondanks de verdere groei van dit bedrijf sindsdien is op verplaatsing tot op de dag van vandaag nog nauwelijks meer zicht. Een voor de betrokkenen frustrerende geschiedenis....

JUNI '76. De gemeente Eindhoven heeft grote plannen met "de Bergen" en wil de mening van de bewoners daarover weten. "De Betere Tijden" doet verslag van het overleg met de Technische Dienst. Let wel, overleg dat nog moet plaatsvinden. De bewoners hebben niet al te veel vertrouwen in de inspraakprocedure. Om te voorkomen dat het resultaat van het overleg al te voorspelbaar wordt en omdat wegblijven bij het

overleg gevolgen kan hebben voor de inspraakmogelijkheden in andere wijken, besluit een groep bewoners het overleg goed voor te bereiden.

duidelijke taal

Bijna twee jaar later, APRIL '78, publiceert de gemeente het rehabilitatievoorstel voor de Bergen. Aan duidelijke taal ontbreekt het niet. Zo valt te lezen dat : "Na een lange tijd van overleg nu een tijd is aangebroken waarin tot handelen kan worden overgegaan". De gemeente vindt verder dat expeditieverkeer zoveel mogelijk uit de woonstraten geweerd moet worden en neemt zich voor "grootschalige elementen zoals de drukkerij" te verwijderen wanneer de gelegenheid zich voordoet.

De problemen die drukkerij Gestel in de Heilige Geeststraat veroorzaakt worden ondertussen niet minder. De bewoners worden geconfronteerd met allerlei vormen van overlast: vrachtwagencombinaties die midden op straat laden en lossen, met als gevolg een volledige blokkering van de straat en een blokkering van de lichttoetreding tot een reeks woningen... Vorkheftrucks beschouwen de straat als een deel van de

bedrijfsruimte en rijden in twee richtingen(!) door de straat. Ook is er overlast van pallets die op trottoir en rijbaan worden geplaatst om ruimte te reserveren voor de rest van de dag. Dit alles gaat gepaard met een hoop lawaai, onder andere van machines en toeterende vrachtwagenchauffeurs.

de directeur

MAART '79 Het "Bergen Bulletin" benadert directeur Jacobson van de drukkerij. Deze zegt verschillende problemen te onderkennen en begrip te hebben voor de grieven van de buurtbewoners. Hij vindt ook dat zijn bedrijf niet in een woonbuurt thuishoort. Ja-

cobson zegt zelf meerdere malen geprobeerd te hebben binnen het bedrijf een oplossing te vinden voor de overlast, maar dat stuitte steeds op onwil bij het personeel en met name de vrachtwagenchauffeurs. Een koopaanbod (vier miljoen) werd door de gemeente afgeslagen. Jacobson zou via bemiddeling van het buurtcomité het overleg over aankoop graag opnieuw geopend zien, maar daar bedankt het buurtcomité voor.

nota's

BEGIN '81 (alweer twee jaar later) zijn de gemeenteambtenaren aan het werk gegaan. Door verschillende instanties wordt een indrukwekkende lijst nota's en stukken gepubliceerd. Twee jaar later zijn dat er ongeveer 20! In APRIL

van datzelfde jaar ligt er een totaalplan voor de Bergen. Ook nu weer duidelijke uitspraken van de gemeente: "er zullen goedkope woningen gebouwd worden op het terrein van de drukkerij en er worden verkeersdrempels aangelegd. Het laden en lossen bij Gestel moet beperkt worden tot het binnenterrein. In AUGUSTUS '81 neemt B&W een principebesluit tot aankoop van de drukkerij (voor 1,8 miljoen). Op een buurtinformatieavond wordt door twee wethouders gesuggereerd dat de aankoop rond is: "de gemeente heeft ondertussen 4 miljoen uitgegeven voor de aankoop van Treffina en van Gestel".

eisen

In MEI hadden de bewoners van de Heilige Geeststraat eisen geformuleerd met betrekking tot de verbeteringen in hun straat. Deze worden in OCTOBER besproken met ambtenaren van de gemeente. De overlast van drukkerij Gestel vormt het hoofdprobleem. De bewoners stellen duidelijk dat de gemeente nu eindelijk eens met een oplossing moet komen voor de overlast die zij al jaren ondervinden. Zij stellen daarbij dat de drukkerij haar werkzaamheden op eigen terrein dient uit te voeren. Dat geldt speciaal voor het laden en lossen van de grote (15 meter) vrachtwagencombinaties. Afgesproken wordt dat van Vlijmen (gemeente) zal gaan praten met de directeur van Gestel om naar een oplossing te zoeken.

boze brief

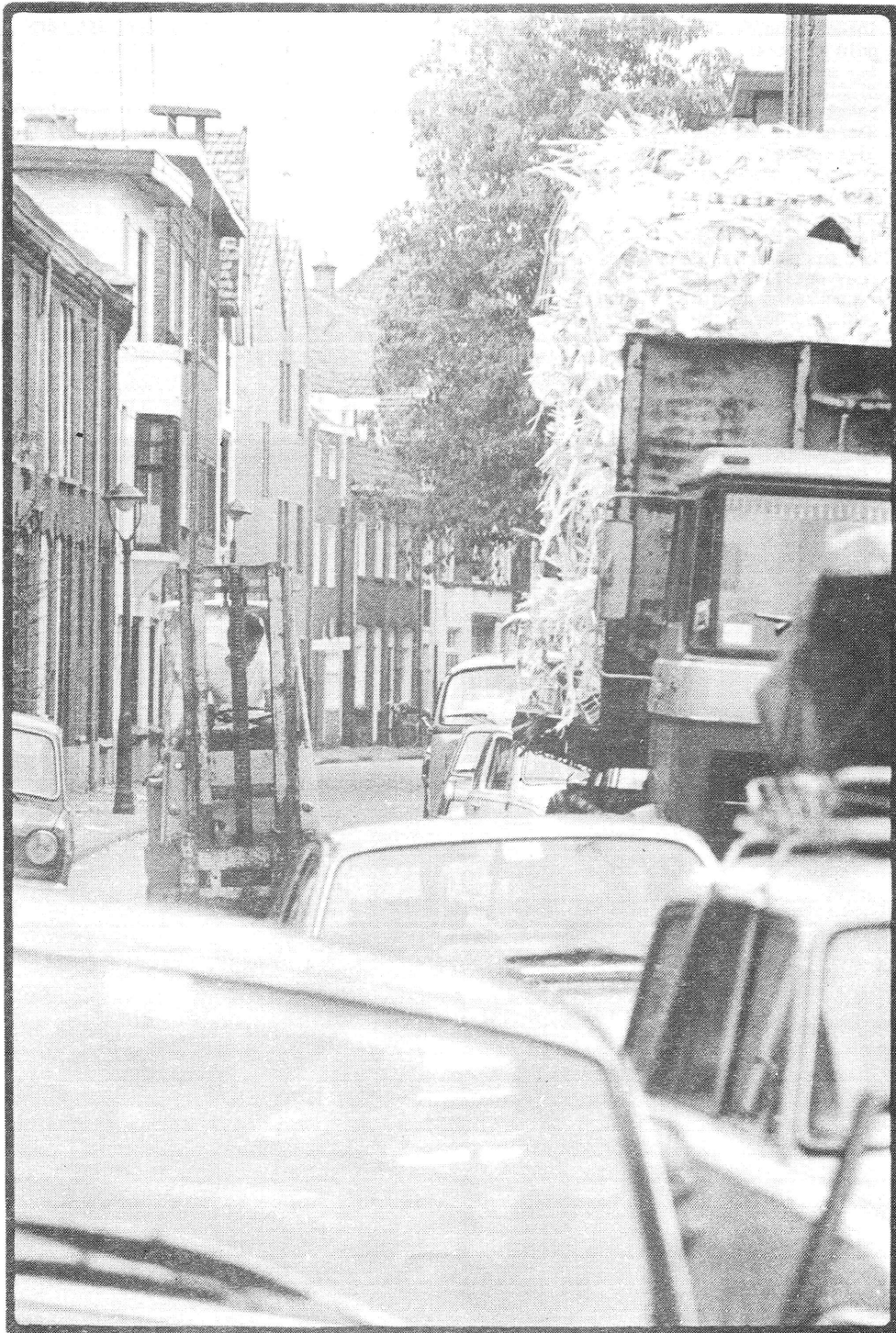
EIND OCTOBER is er weer een vergadering van Vlijmen komt met een voorstel dat besproken is met de directeur van Gestel. Dit voorstel komt op het volgende neer:

- een parkeerverbod aan de noordzijde van de straat van de hoek Kleine Berg tot aan de drukkerij.
- aan de noordzijde van de straat, voor de openruimte van de drukkerij wordt een laad-los-zone ingesteld op het trottoir (de trottoirbanden zijn dan al verlaagd).
- de fietsstalling van Gestel zal verplaatst worden om ruimte te maken voor de auto's van de werknemers van Gestel.
- auto's die op de laad/los-zone geparkeerd staan zullen weggesleept worden op kosten van de eigenaar.

De gemeente gaat dus geheel voorbij aan de bezwaren van de bewoners. Verder is de uitvoering van het plan al begonnen toen het overleg nog plaats moest vinden. De door de bewoners aangedragen alternatieven worden als niet terzake doend van tafel geveegd. Na ruim anderhalf uur praten, waarbij de bewoners steeds weer een positieve bijdrage hebben geleverd om tot een oplossing te komen, wordt de vergadering afgebroken. De bewoners komen tot de conclusie dat de gemeente geen oplossing aandraagt voor de problemen waar ze al tien jaar mee geconfronteerd worden. De bewoners stappen op en verbreken het overleg met de gemeentelijke vertegenwoordigers. De rest van de voorstellen voor de verbetering van de Heilige Geeststraat worden niet meer besproken.

het overleg

Kort daarop sturen de bewoners een boze brief aan B&W waarin het optreden

van v. Vlijmen wordt gehekelde en herziening van het standpunt van de gemeente wordt gevraagd. De bewoners formuleren nogmaals hun eisen en vragen wat de gemeente van plan is te gaan doen om aan deze eisen tegemoet te komen: "wij van onze kant zullen niet langer bij de pakken neer blijven zitten en zullen ons verzetten tegen een verdere verslechtering van ons woonklimaat.

In Bergopwaarts, DECEMBER 82, wordt de gang van zaken nog eens uitgebreid toegelicht: "De Heilige Geeststraat trekt van leer". Het daaropvolgende nummer van de buurtkrant gaat nader in op de financiële kant van de zaak. De gemeente heeft gezegd allereerst zelf bereid te zijn een belangrijk bedrag te investeren voor de aankoop van Gestel. Verder lopen op dat moment subsidieaanvragen bij het ministerie van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening (over de zgn. 80% subsidie) en bij het Ministerie van Economische Zaken. De gemeente heeft de bewoners ondertussen laten weten dat de hele materie nogmaals onderzocht zal worden en dat daarbij serieus op de door de bewoners aangedragen oplossingen zal worden ingegaan.

de wethouders komen

In de buurtkrant wordt een vergadering aangekondigd op 21 februari '83: "De wethouders komen".

De wethouders laten het echter afweten. Enkele dagen voor de vergadering laten ze weten niet te kunnen

komen.

Op 16 maart volgt dan toch een vergadering. Bij de uitnodiging, gericht aan de hele straat zit een draaiboek voor de aanpak van de problemen, samengesteld door de gemeente. De resultaten kunnen we lezen in Bergopwaarts, APRIL 83: "De wethouders zijn geweest"; Wethouder van Veelen ziet twee problemen: het laden en lossen bij Gestel en het parkeren door buurtbewoners. Wat van Gestel betreft zijn de enige tegenmoetkomsten dat de gemeente gaat overleggen of de drukkerij haar vorkheftrucks van de straat wil houden. Daarbij wordt ook besproken of het hekwerk verplaatst wordt. Verder gaat de gemeente al weer praten met Gestel over de laad- en losproblemen.

het vervolg

Intussen heeft de gemeente besloten om geld te reserveren om het hek van Gestel enkele meters naar achteren te verplaatsen. Daardoor zullen vrachtwagens naast de straat kunnen laden en lossen. Waarom dit nog niet gebeurd is, is nog niet geheel duidelijk.

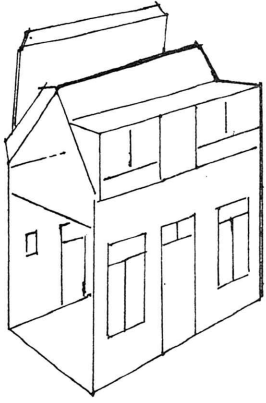
Bovendien wordt momenteel door de gemeente een klachtenlijst onderzocht van een bewoner. Deze klaagt over het lawaai dat 's nachts gemaakt wordt bij het wisselen van de nachtploegen, en over het lawaai dat 's nachts wordt veroorzaakt door de motoren in het ketelhuis. Bovendien wijst hij erop bij de gemeente dat nogal wat omwonende kinderen gezondheidsproblemen hebben, die misschien zouden kunnen duiden op een uitstoot van ongezonde stoffen bij

de drukkerij. De bevindingen van de gemeente hierover zijn nog niet bekend. Tot slot vroegen we in maart de directeur van Gestel zijn mening. "Gestel zou maar wat graag verhuizen, vooral omdat de werksituatie en de bedrijfsvoering op deze plek veel problemen opleveren. Vorig jaar hebben echter de aandeelhouders het niet aangedurfd om de benodigde tien miljoen voor nieuwbouw elders ter beschikking te stellen. Dit vooral vanwege de onzekere economische situatie op dit moment. Er wordt echter wel aan gewerkt voor 400 procent. En wanneer de mogelijkheid zich voordoet zal die aangegrepen worden. Verhuizing is dus zeker nog niet van de baan."

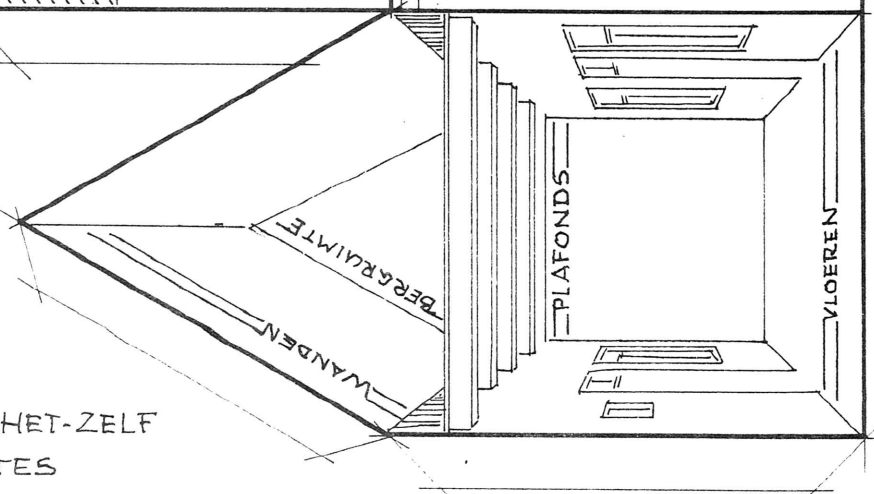
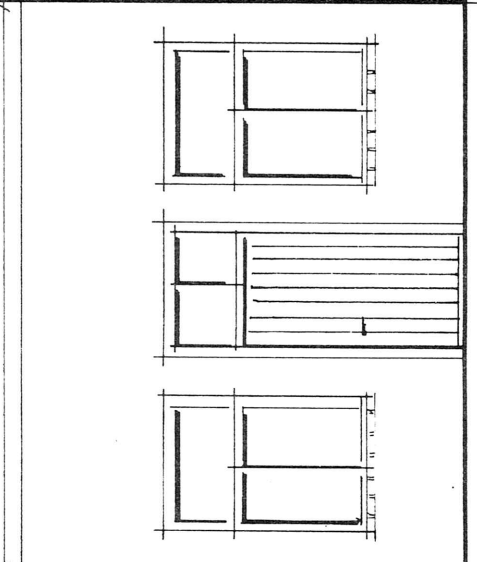
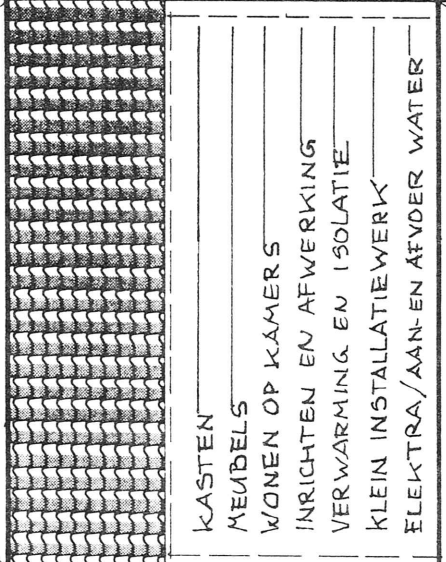
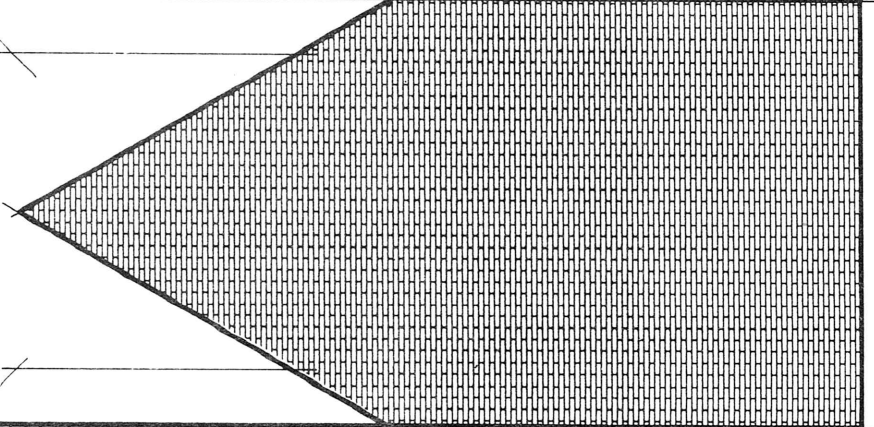
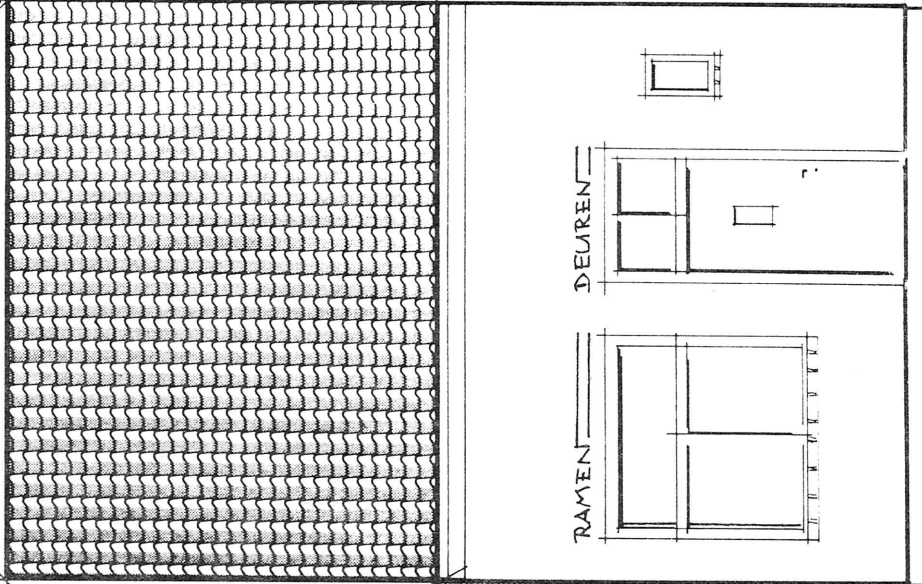
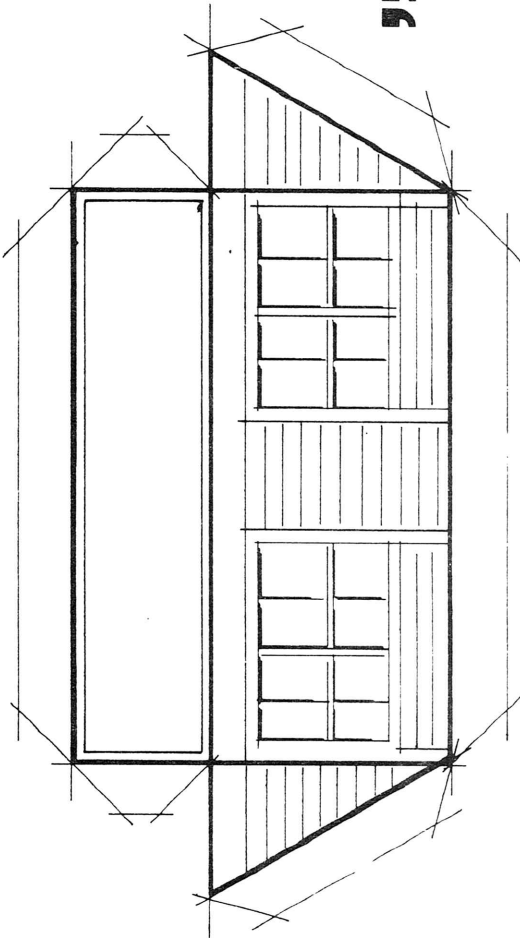
Het is dus wel duidelijk dat de motieven voor verplaatsing voor de directie andere zijn dan die voor de omwonenden. Als het aan de omwonenden ligt zouden zij het bedrijf liever vandaag dan morgen zien verdwijnen. Voorlopig zitten zij er echter nog dagelijks tegenaan te kijken.

EIGENHANDIG

"EIGENHANDIG"

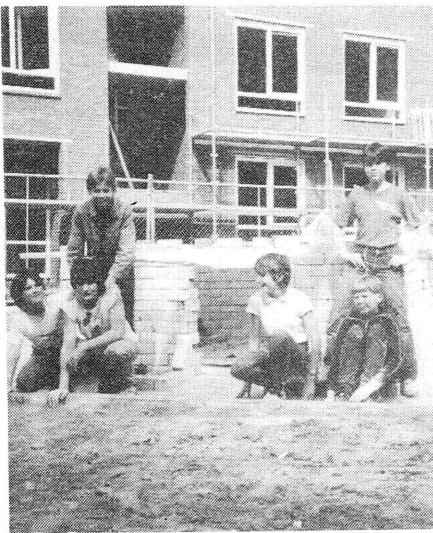

EEN NIEUWE RUBRIEK VOOR DOE-HET-ZELF
KLUSSEN AAN ONZE WOONRUIMTES

EIGENHANDIG
(doe-het-zelf klussen en
woningverbeteringsideeën
voor bergenbewoners/sters).

EIGENHANDIG is een nieuwe
rubriek die wil gaan advi-
seren bij zelfdoen-klussen
aan onze woonruimtes. Het
stadsvernieuwingshuisje op
de voorpagina is illustra-
tief uitgevoerd als bouw
plaat en geeft in grote lij-
nen de verschillende onder-
werpen aan die in **EIGENHAN-**
DIG aan de orde zullen kom-
men.

Deze rubriek wil middels het
redactieadres ook openstaan
voor allerlei ideeën met be-
trekking tot woningverbete-
ring in onze buurt. Zoals
het gezamenlijk gebruik van
gereedschap of poolklushulp,
zodat we met elkaar bij el-
kaar verschillende karwijen
kunnen klaren en gegevens
over goedkoop materiaalge-
bruik en specifieke kennis
kunnen uitwisselen.

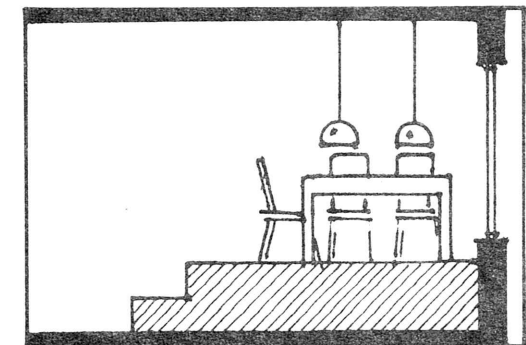
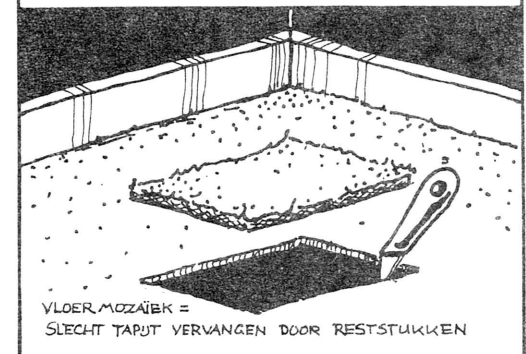
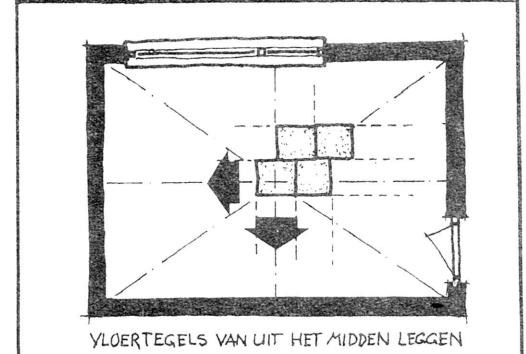
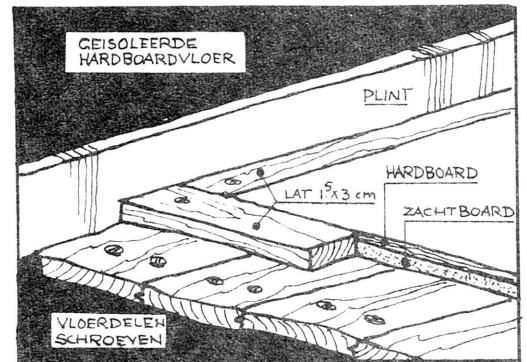

EIGENHANDIG BOUWEN;
BAS VAN DE BIGGELAAR,
OLGA VAN DE BIGGELAAR,
DIMITRI VAN OJEN,
MURPHY VAN OJEN,
LORRAINE VAN BEECK EN
NICOLE VAN BEECK DEZE
"BERGEN HUT" OP 19 JUNI J.L.
VOOR DE NIEUWE TREFFINA FLATS

DEEL 1 DE VLOER.

Reparaties, opknappen, afwerken.
De vloeren in onze buurt zijn meestal
van hout voor wat de oudere gebouwen
betreft; de nieuwbouw is meestal voor-
zien van betonvloeren. Betonvloeren
zullen geen echte onderhoudsproble-
men met zich mee brengen, anders als
het tegengaan van cementstof en gruis.
Een vast tapijt wordt beter beschermt
als de ondergrond geen losse gruisde-
len bevat. De betonvloer kan hiertoe
behandeld worden met een dunne laag
oxan of betonverf.
Eventueel kan de betonvloer in zijn
geheel geschilderd worden met beton-
verf, dat een relatief goedgekope
vloerafwerking is. Dit geeft tevens
de mogelijkheid om op een later tijd-
stip, als het je financieel wat bet-
ter uitkomt, de vloer te voorzien
van een betere afwerking zoals vast-
tapijt of parket.
Tot dit tijdstip kunnen eventueel
losse kleden worden gebruikt van
reststukken tapijt of van aan elkaar
gevlochten repen gordijnstof.
Ook tapijttegels zijn heel geschikt
en deze zijn zelf te vervaardigen
van afvalstukken vloerbedekking. Zo kun-
nen ook verschillende kwaliteiten en
kleuren door elkaar worden gebruikt
voor verrassende effecten.
Tapijttegels worden vanuit het midden
van de ruimte gelegd en aan de kanten
op maat bijgesneden.

HOUTEN VLOEREN

Waar we vooral mee te maken hebben zijn houten vloeren. Als deze erg slecht zijn, dat wil zeggen rotte plekken en krom getrokken planken, dan is het zaak dit eerst aan te pakken.

Behandel hout dat door rot is aangetast met een houtbeschermingsmiddel als ren-tokil of, bij ernstige schade, vervang de slechte gedeeltes.

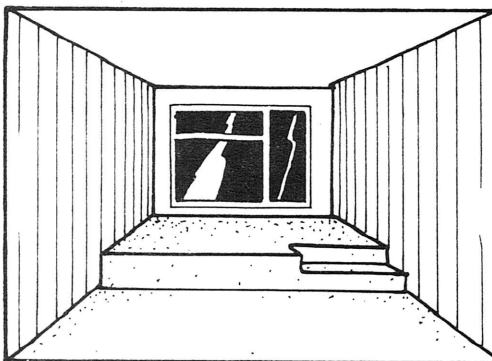
Als houtrot is tegengegaan, kunnen loszittende planken opnieuw worden vastgezet. Doe dit met schroeven in plaats van met spijkers omdat de schroeven de spanning in het hout beter kunnen opvangen.

Een houten vloer wordt weer erg mooi als je deze opschuurt met behulp van een parkerschuurder of een bandschuur-machine (te huur bij verhuurbedrijven, maar ook bij diverse goede burens, EIGENHANDIG red. adres Pr. Hendrikstraat 43).

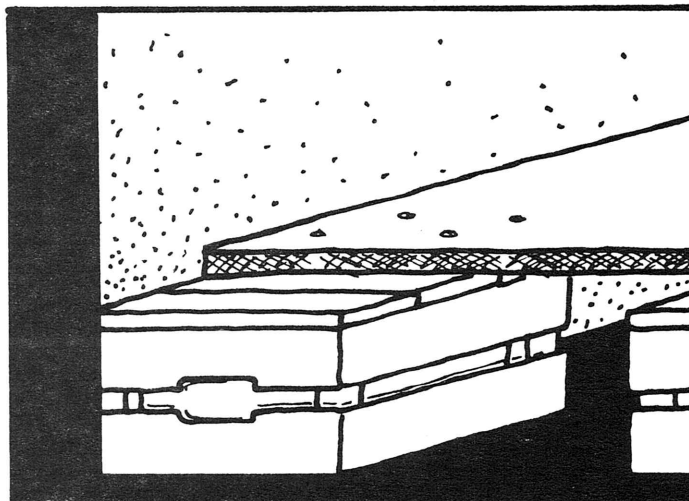
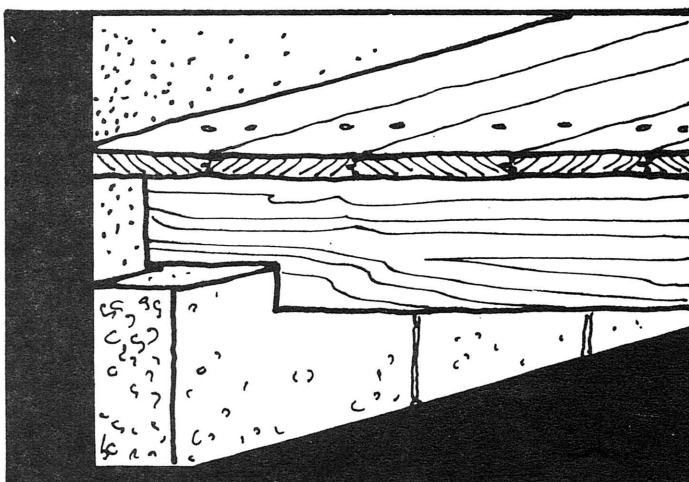
Als de houtenvloer goed vlak geschuurd is kan deze gebeitst worden of in een blanke lak worden gezet. Met beits geef je kleur aan de vloer, terwijl met blanke lak de natuurlijke structuur van de vloer het meest tot zijn recht komt. Om de vloer slijtvast te maken wordt de beits of laklaag voorzien van een laatste slijtvaste laag door middel van een zogenaamde parketlak (in onze buurt zijn genoeg speciaalzakken om je hierbij te adviseren).

Een vloer die het aanzien werkelijk niet meer waard is door beschadigingen of onmogelijk veel spijkergaten, kan altijd nog voorzien worden van een hardboard-rastervloer. Dit is een vloer die bestaat uit zachtboardplaten (redelijk goede isolatie Termisch en akoestisch) waaroverheen hardboardplaten worden verlijmd en opgesloten zitten tussen vuren latten van 1,5 x 3 cm.

De platen kunnen evenals de planken worden afgewerkt met oxanoil of parketlak en in een kleur zelfs met betonverf, waarbij tussen platen en stroken voor een contrastwerking kan worden gezorgd.

BIJ HOGE KAMERS DE VLOER GEDEELELIJK VERHOGEN.

Bij hoge kamers kan het ruimtelijk goed werken als je een gedeelte van de vloer gaat verhogen. Dit kan gebeuren met behulp van baksteen of gasbetonblokken waarop een balklaag wordt aangebracht. De balken moeten op een onderlinge afstand liggen van circa 60 cm. en een maat hebben van 5 x 12 cm. Deze balklaag kan afgetimmerd worden met vloerdelen (messing en groef) of met speciale vloerplaten van houtspaanders. Als vloerverhogende elementen kunnen ook groetenkisten worden gebruikt waarover heen weer spaanplaat wordt aangebracht. Eventueel breng je op een gunstige plaats nog een luik aan zodat de onderliggende ruimte goed gebruikt kan worden voor opslag en bergplaats. VEEL SUCCES EN SCHROOM NIET JE REACTIES EN IDEEEN DOOR TE GEVEN AAN DE REDACTIE

BUVOORBEELD MET BALKLAAG OF MET KISTEN.

JoBoL

**DROGISTERIJ-PARFUMERIE
VERMEULEN
SCHOONHEIDSSALON**

- ★ Oriane - Helena Rubinstein
- ★ Dental shop
- ★ Deskundig advies

EINDHOVEN - WILLEMSTRAAT 25

TELEFOON 448873

INTERVIEWS:

twee onbekende buurtbewoners

Deze keer in BERGOPWAARTS geen interview met een bekende buurtbewoner, maar wel met twee "onbekende" bewoners over hun betrokkenheid bij de buurt

en de buurtorganisatie, laten we maar zeggen Ko en Frits. Aan de hand van deze interviews willen we verschillen laten zien tussen twee typen

"Bergenbewoners". Ko en Frits bestaan natuurlijk wel echt maar met andere namen. We zijn benieuwd wie zijn buurman (her-)kent.

Frits: "Als ik tijd had zou ik ja zeggen"

Als niet- direct geïnteresseerde buurtbewoner hebben we Frits geïnterviewd, die scheidkunde studeert aan de TH. Hij woont hier nu ongeveer anderhalf jaar en houdt zich buiten zijn studie bezig met een organisatie die de belangen van buitenlandse stagiaires in Nederland behartigt en buitenlandse stages regelt. Hij formuleert omzichtig en het kost af en toe moeite om het gesprek naar een duidelijke uitspraak toe te spitsen.

Aan het begin van het gesprek blijkt dat de aanwezigheid van een buurtcentrum en het daarbij behorende buurtcomitee bij Frits onbekend is. Dat maakt het al een stuk moeilijker omdat deze duidelijk bij de buurt horen. De buurkrant leest hij zelden. Slechts wanneer hij tijd heeft kijkt hij de buurkrant met alle andere rommel die er binnen komt, een keer door. Daar staat wel tegenover dat wanneer het in zijn directe belang is, het stijgen van de huur bijvoorbeeld, hij het op prijs zou stellen als hierover iets in de buurkrant zou staan.

"Op zich ben ik een groot voorstander van inspraak", zegt hij, "Maar door mijn internationale interesse en bezigheden, kom ik er niet toe om er via de buurt gebruik van te maken. Dit is een bewuste keuze. Aktief zijn in een buurt kan ik ook nog als ik 40 of 50 ben; nu maak ik liever gebruik van studentenfaciliteiten".

De eventuele komst van een buurtactiviteitscentrum vindt hij een goed idee. Niet zozeer voor hemzelf maar meer met het oog op werklozen en ouderen, die in deze buurt veel aanwezig zijn, zodat zij zich op een nuttige manier bezig kunnen houden. In de vakanties zou hij er zelf wel gebruik van willen maken.

contacten

Doordat Frits hier eigenlijk alleen slaapt en studeert en verder buiten de buurt bezig is, kent hij geen buurtbewoners. Dat het idee van contact wel speelt, blijkt uit het volgende:

"De koffiemiddag op zondag vind ik een prima idee. Een goede gelegenheid om in contact te komen met andere buurtbewoners. Helaas heb ik er wegens gebrek aan tijd geen gebruik van kunnen maken. Maar als ik wat meer tijd heb komt dat contact bij toeval toch wel tot stand. Ook buurtfeesten vind ik een zeer goede gelegenheid om andere bewoners te ontmoeten. Niet iedereen neemt zich zomaar op een dag voor: vandaag ga ik eens contact zoeken met de buurt. Zo'n buurtfeest is dan een goede uitkomst om het een keer te doen. Hiervoor zou ik me dan ook best wel in willen zetten. Het risico van aktief zijn is alleen dat het je teveel tijd gaat kosten en voordat je het weet heb je meer werk op je genomen dan verantwoord is (in verband met mijn studie en de organisatie voor stagiaires)". Na dit alles kan natuurlijk de vraag niet uitblijven waarom hij geen contacten legt in zijn directe omgeving, maar wel elders:

"De grootste reden hiervoor is mijn interesse in buitenlandse talen. Op uitnodiging ben ik eens naar een bijeenkomst gegaan van een organisatie die

buitenlandse stagiaires opvangt. Wat ik daar zag boeide me zeer. Na een week zat ik in het bestuur en op die manier ben ik er steeds meer ingerold. Vaak zie ik dat mensen daar contacten leggen die later nuttig kunnen zijn. Zo zie je ook vaak dat studenten bestuurswerk gaan doen in hun afstudeerfase. Dit is voor mij zeker geen drijfveer geweest om me hiervoor in te zetten, maar vies ben ik er niet van als mijn vrijwilligerswerk me later van nut is!"

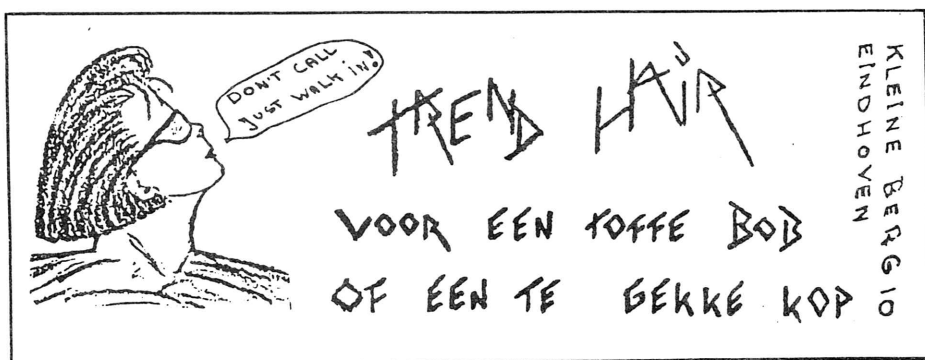
"Het liefst zou ik verschillende dingen doen, maar omdat ik iets wel goed wil doen, heb ik weinig tijd". "Door mijn internationale interesse spreken de dingen in de buurt mij minder aan. Ik ken dan ook alleen mensen om wat ze doen en niet omdat ze hier wonen. Niet dat dat voor mij een reden is om te verhuizen. Ieder huisje heeft zijn kruisje, dus waarom verhuizen als ik deze buurt niet eens ken.

later...

Daarbij moet je in de gaten houden dat mijn woonverwachtingen later anders zullen zijn dan nu. Later wil ik toch wel meer tijd steken in buurt, familie etc. en op zijn minst weten wie mijn burens zijn, terwijl ik nu "wonen" minder belangrijker vind. Dat neemt niet weg dat ik het niet belangrijk vind waar ik woon. Ik hou van oude karakteristieke huizen en ben erg gesteld op rust en frisse lucht. Dat vind ik trouwens een negatief punt van Eindhoven, dat het zo stinkt. Maar het belangrijkste blijft voor mij de mensen die in een huis wonen, niet de omgeving. Daarom vind ik het niet echt een bezwaar als er winkels, sexshops etc. in een wijk zitten, zolang ik er maar geen last van heb".

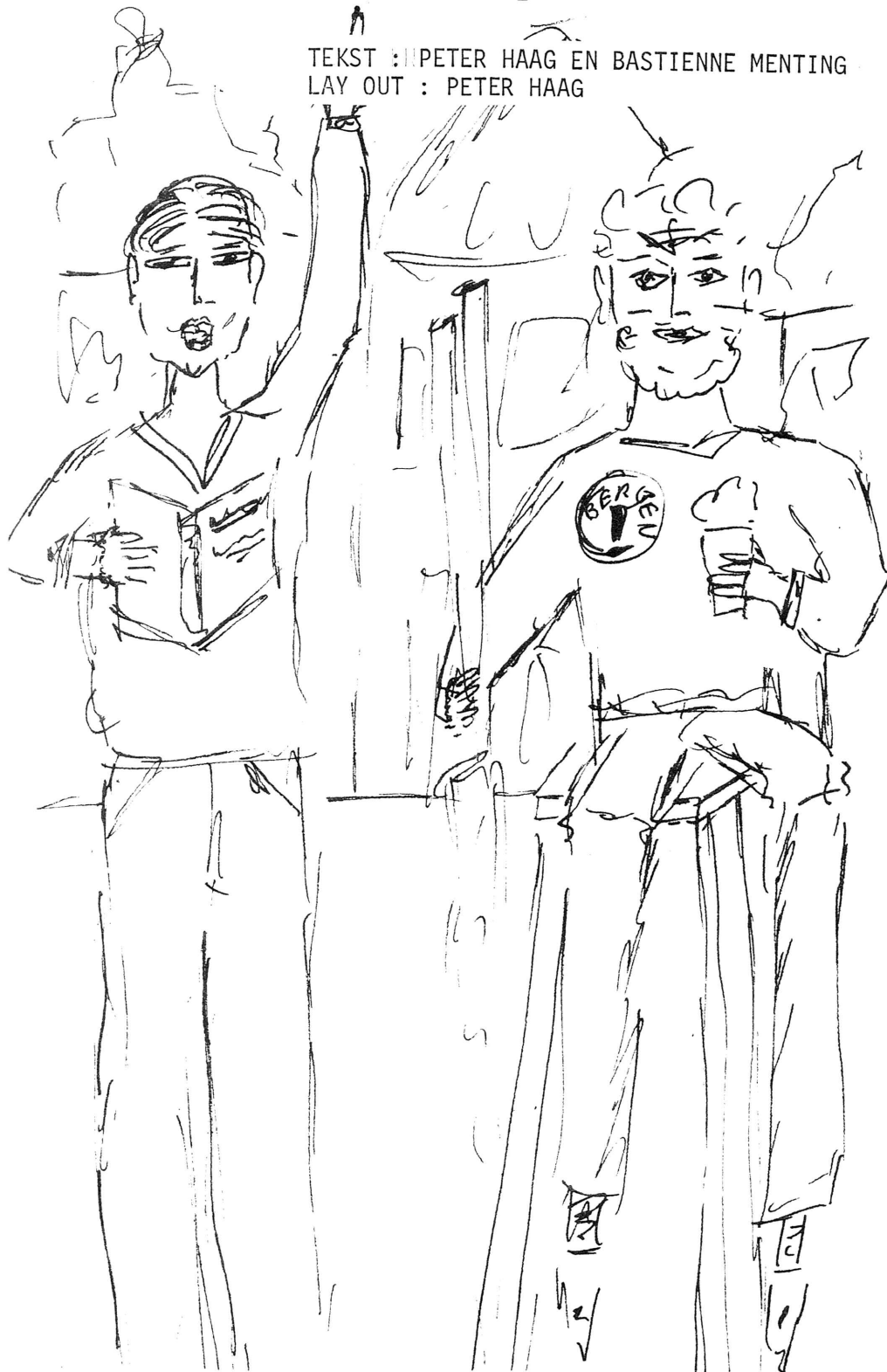
"Het idee dat ik over deze buurt heb is dat ze wel uit aktieve bewoners bestaat... als ik jullie zo hier over de vloer zie. Ik denk dat ze meestal politiek links geïntereerd zijn. Misschien zullen de politiek anders geïntereerden ook wel aktief zijn als ze er belang bij hebben. Ik sluit me niet gemakkelijk aan bij een groep, bijvoorbeeld een belangengroep, omdat ik niet geloof dat er een groep bestaat die het helemaal met mij eens is".

"Op dit moment interesseer ik me dus niet zozeer voor de buurt maar voor andere dingen. Daar komt bij: veel tijd voor werk betekent weinig tijd voor de buurt".

Ko: "inspraak bestaat gewoon niet"

TEKST : PETER HAAG EN BASTIENNE MENTING
LAY OUT : PETER HAAG

Ko is een al wat oudere buurtbewoner. Hij woont en werkt zijn hele leven als winkelier in de Bergen en is actief bezig met alles wat er in de buurt gebeurt. Ook op dit moment is hij weer actief. Ko is een vlotte prater. We laten hem dan ook zoveel mogelijk zelf aan het woord.

Het belang van de buurt is ook zijn eigen belang. Het bestaan van een informatiecentrum, de buurtkrant en het buurtcomitee vindt Ko dan ook een goede zaak. Hij heeft alle waardering voor de vaak jonge mensen die zich inzetten voor deze buurt. Hij hoeft het niet met alle standpunten eens te zijn, als ze maar op een open eerlijke en democratische manier tot stand zijn gekomen. In dat licht is de "politieke infiltratie van marxisten", waarvan vroeger wel sprake was, natuurlijk een slechte zaak. Ook de informatie in de buurtkrant was in het verleden wel eens minder waarheidsgetrouw, te agressief, en de mening van de winkeliers kwam nauwelijks aan bod. Het is nodig dat de verschillende belangen op een evenwichtige manier naar voren komen. De informatie die de buurtbewoners uit deze hoek krijgen vindt Ko ook van belang als tegenwicht voor de informatie van de gemeente Eindhoven.

inspraak

"Inspraak bestaat gewoon niet. Je mag wel laten zien hoe kwaad je bent, maar daar houdt alles mee op", Ko heeft uitgesproken ideeën over machtsverhoudingen en de politiek en wil die dan ook graag uitdragen. Hij steekt zijn mening over diverse problemen dan ook niet onder stoelen of banken. Het gesprek komt er regelmatig op terug:

"De hoge heren komen ons vertellen dat het zal gebeuren zoals we dat niet willen. En dat zeggen ze overal. Als ze dan heel Eindhoven rond geweest zijn, is er niemand tevreden".

Je kunt natuurlijk niet alle ambtenaren over één kam scheren. Mensen waar Ko mee te maken heeft gehad als Klarenbeek en Nuyten zijn "heel geschikt", maar dat zijn slechts "boodschappenjongens". Die tonen ook wel begrip voor de opvattingen van de bewoners, maar veel verder komt de inspraak niet. Na lange discussie en uitgebreide inspraakprocedures wordt toch iets anders gedaan. Dan ligt er een raadsbesluit en daar heb je je maar bij neer te leggen. Al is iedereen er tegen, dan gebeurt het nog. Dus, of ze zijn idioot daar, of er heeft toch iemand ergens een duister belang bij.

politiek

"Politiek lost weinig echte problemen op, er worden problemen gemaakt!" Ko verwijst naar de parkeergarage (Mathildelaan). Daar staan veel te weinig auto's in. Toch moet er geld binnenko-

BLOEMSIERKUNST
INSULINDE
VOOR BLOEMEN VOOR PLANTEN

L. BERTELS & Zn.

WILLEMSTRAAT 43 b - TEL. 040-440001 - EINDHOVEN

men. Wat doet de politiek? Extra parkeerbelasting! Ook het sluisverkeer in de Bergen is geen probleem. Dat hoeft geen miljoen te kosten. "Zet een stoplicht op de Emmasingel voor rechtsafslaand verkeer, dat kost maar f60.000 en dan ben je van dat sluisverkeer af". Ook de "besluitvorming" rond het terrein FENS is een voorbeeld van problemen maken.

"De politiek zegt: maak er maar links en rechts van, van die brave mensen, dan hebben ze altijd ruzie en kunnen wij verder regeren". Ko wijst op de vaak gemaakte foute veronderstelling dat winkeliers rechts en studenten links zouden zijn. Zelf wil hij absoluut niet in die termen denken. Ko (zelf een kleurrijk figuur): "ik wil grijs zijn". Je moet van alles de goede kanten kiezen. Socialisme is geen oplossing, en rechts (de kruisraketten) al helemaal niet. Dat leidt ertoe dat hij het, op sommige punten eens is met linkse partijen, op andere met bijvoorbeeld de Boerenpartij of de VVD. Problemen aan de andere kant van de wereld hebben evengoed Ko's interesse als wat er om de hoek gebeurt. "Op basis van gezond verstand en humaniteit moeten we toch kunnen samenleven".

Ondanks alle problemen denkt Ko er niet over om te verhuizen. Hij zal ervoor vechten om de Bergenbuurt leefbaar te houden. Ook het overeind houden van

een stuk geschiedenis en cultuur gaat hem aan het hart. Aan het overal in Eindhoven uit de grond schietende beton, heeft hij een grote hekel, "en ik verdien er ook niks aan"; dat past niet bij het karakter van de buurt.

de ondernemer

Hoe het dan beter zou kunnen? "Ja, die ideeën van links zijn vaak goed, maar waar komt het geld vandaan? Dat geld komt van de ondernemers, die vormen de noodzakelijke commerciële basis. Dat ondernemerschap moeten we ook verbreden, uitzaaïen over de hele wereld..."

Kleine ambachtelijke bedrijfjes, die in de binnenstad geen kans krijgen, zouden hier goed passen. Zoiets heeft een buurtvriendelijk karakter en als kleine man kun je er ook nog terecht. Dan is het natuurlijk wel zaak dat er goede voorzieningen worden getroffen voor de aan- en afvoer. De vele café's en aanverwante gelegenheden in de binnenstad (niet uit de buurt) bezorgen de buurt nogal wat overlast in de vorm van agressie, vernielingen en lawaai, maar dat hebben we kennelijk maar te aksepteren.

de bewoners

De Bergenbuurt met al zijn verschil-

lende bewoners vormt toch een soort gemeenschap, een soort vrienden, en dat heeft Ko ook nodig. Er zijn er wel een paar tussen die handelen uit politiek belang of uit puur egoïsme. Ko: "die zouden eigenlijk eens normale mensen moeten worden".

Door de grote verscheidenheid aan karakters is het natuurlijk moeilijk om het iedereen naar de zin te maken. Dat geldt ook voor zoiets als een buurtfeest. Op zich is het wel een aardig initiatief en ook wel goed voor de binding van de buurt. Maar door de verschillende belangen wordt het toch een wat gedwongen manier van samen zijn. Algemeen geldt wel dat mensen zelf enthousiast moeten zijn om ergens aan mee te doen. Ze moeten een positieve instelling hebben. Je zou mensen niet moeten stimuleren.

Over de aktiebereidheid in de buurt: "Je wordt aan alle kanten in je nek geslagen. Veel mensen reageren pas als het te laat is. Ze weten vaak niet dat ze nat zijn. Moet je dat nou steeds opnieuw gaan vertellen? Naarmate het beroerder wordt, en dat kun je nu merken, groeit het bewustzijn dat je te grazen wordt genomen. Omdat het geestelijk contact, de basis over het algemeen goed is, moet het hier in de buurt toch wel lukken. Samen de schouders eronder.

VRIJWILLIGERS

Voor het bouwproject van een prehistorische nederzetting aan de Tongelreep bij de Zandvang, net over de Bouw- tenslaan, worden vrijwilligers gevraagd.

Tot het volgend jaar zomer zullen er nog veel werkzaamheden te doen zijn: zowel zwaar als licht werk; en variërend van ongeschoold tot zeer gespecialiseerd werk (zoals rietdekken of houtwerken). Je kunt bepaalde

dagen van de week werken of hele weken. Dit is in overleg te regelen. Vrijwilligers-werk bij dit project mag van de sociale dienst gedaan worden met behoud van uitkering.

Ga eens kijken op het bouwterrein (vraag de weg bij de Genneper Watermolen) of bel voor inlichtingen naar Anneke Boonstra, Hoofdstr. 48, 5757 AN, Liessel, telefoon 04934-1795.

BROODJESBAR

't KARREWIEL

Wilhelminaplein 4
Eindhoven 441542

BOEKEN

MYSTIEK	ASTROLOGIE
MEDITATIE	TAROT
YOGA	FILOSOFIE
ALTERNATIEVE GENEESWIJZEN	PSYCHOLOGIE

BOEKHANDEL DE HERMIET
HEILIGE GEESTSTRAAT 50
EINDHOVEN HOLLAND
TEL. 040-447714

Kaffee de groot

Wilhelminaplein 8

de Proefkonijnen

willen niet

TEKST EN LAY OUT : TON VEEGER

Dinsdag 29 mei was een zeer druk bezochte en rumoerige buurtvergadering over het belanghebbende parkeren dat de gemeente hier in de buurt wil invoeren. De aanwezige wethouder van Veelen heeft op deze vergadering de nodige kritiek te verwerken gehad.

De Bergen is aangewezen als gebied waar de gemeente een proef gaat nemen met het "betaald parkeren voor vergunninghouders". Tussen 8.00 uur s' ochtends en 7.00 uur s' avonds is het voor iedereen verboden om in de woonstraten te parkeren (Bergstraat, w. de Zwijgerstraat, Smitstraat, Julianastraat, Oranjestraat, Catharinastraat, Pr Hendrikstraat, Heilige Geeststraat, van Egmondstraat en Wilhelminaplein) Behalve als je in het bezit bent van een parkeervergunning.

Deze vergunning zou je bij de gemeente aan kunnen vragen voor f5,- per maand. Hiervoor krijg je als bewoner, winkelier of bedrijf een kaart die je bij het parkeren voor de voorruit legt om een bon te voorkomen. Voor de Kleine Berg zou deze vergunning in de proefperiode gelijk al f20,- gaan kosten. De proef zou ingaan op 15 augustus.

De gemeente is tot deze proef overgegaan doordat alle nu nog gratis parkeerplaatsen in het centrum betaald moeten gaan worden en dus iedereen die in de stad moet wezen z'n auto in onze buurt zou gaan zetten. Wat de nodige extra overlast zou betekenen.

verontwaardiging

Op de vergadering kwamen met name drie grote bezwaren vanuit de buurt naar voren:

- We voelen ons gediscrimineerd ten opzichten van andere Eindhovenaren. Alleen omdat we (gevallig dicht in de buurt van het centrum wonen moeten we gaan betalen om onze auto in de straat

te mogen zetten.

- Het onderscheid tussen de woonstraten waar men f5,- per maand moet gaan betalen en de Kleine Berg waar men f20,- moet betalen is discriminerend.
- het sociale contact hierin de buurt zal erop achteruit gaan; het even aanwippen van kennissen en familie gaat lang zo gemakkelijk niet meer, want dezen moeten hun auto buiten de buurt tegen betaling kwijt zien te raken.

Daarom nam de buurtvergadering unaniem het volgende standpunt in:
- er moet een regeling komen die zorgt voor het tegengaan van vreemdparkeren.
- deze regeling moet geen geld kosten voor de buurt.
- de buurt moet vrij toegankelijk blijven voor bezoekers van de bewoners.
Daarnaast was er een grote verontwaardiging over de overval-techniek waarmee de gemeente het plan gepresenteerd had: zonder enig goed overleg met de buurt. Men voelde zich verrast door een uitgewerkt plan waarop men alleen nog een bonnetje moest invullen.

vervolg pag. 38

f 150,- NOOIT !!

korting van 150 gulden.

Door de bezetting werd ook benadrukt dat er zo weinig goede zelfstandige woonruimte is, dat het jammer is dat zo een groot pand zo nutteloos lang leegstaat en dat woningdelers niet de dupe moeten worden van een falend volkshuisvestingsbeleid.

Vanuit het pand werden er nog enkele ludieke acties georganiseerd. Zo was er de aktie lege portemonnee. De mensen liepen luid en duidelijk door het centrum met hun lege portemonnee, begeleid door een megafoon.

Later op de middag ging men de vuilnisbakken af. Men probeerde nog enigszins bruikbare spullen te ontdekken. Zo werd benadrukt dat als er nog verder op een onbesuisde, onverantwoorde manier wordt bezuinigd, de mensen wel hun eten uit de vuilnisbak moeten halen.

Van de akte kan gezegd worden dat zij geslaagd was. Er waren geen ongeregeldheden en er hebben ongeveer 200 mensen nog een handtekening gezet op een formulier voor het aanvragen van zelfstandige woonruimte.

maandag 28 mei

's Morgens om 11 uur werd er verzameld bij het stadhuis voor de ingang. Het druilerige, regenachtige weer was voor de 50 tot 60 aktievoerders geen belemmering om uiting te geven aan hun ongenoegens.

De heer van de Baar, wethouder van volkshuisvesting verscheen op het bordes. Aan hem werden 550 inschrijfformulieren overhandigd, waarin om zelfstandige woonruimte werd gevraagd. Dit om te benadrukken dat er gebrek is aan goede, betaalbare zelfstandige woonruimte en dat woningdelers niet de dupe moeten worden van een falend volkshuisvestingsbeleid.

Een van de aktievoerders voelde zich zo in de kou staan door de komende maatregelen, dat hij zijn broek liet zakken. Toen door de demonstranten een standpunt werd gevraagd van van de Baar en wat de gemeente Eindhoven hieraan zou gaan doen, antwoorde deze dat de vereniging van Nederlandse gemeentes, waartoe Eindhoven behoort, zich tegen de maatregelen uitsprekt. Later blijkt dat in de commissieraadsvergadering geen meerderheid te vinden is voor een protestbrief van de gemeente Eindhoven.

Enkele uren later vond er een aktie plaats die zelfs de voorpagina van de Telegraaf gehaald heeft. De aktievoerders keerden weer terug naar het stadhuis. De helft van de groep mensen blijft buiten en bewaakt de ingang van het stadhuis en deelt pamfletten uit waarin wordt verklaard dat men de ambtenaren op deze wijze wil duidelijk maken dat als de maatregelen tegen de woningdelers doorgaan, mensen te weinig krijgen om van te leven. De andere helft (ongeveer 30 mensen) stormden als een bijenzwerm de trappen op naar de kantine. Even later kwamen ze terug met kroketten, sinas-appels en nog vele andere lekkernijen.

Deze werden verdeeld over de gehele menigte om zogenaamd proletarisch te lunchen. Na de lunch begaf men zich weer op weg naar het verzamelpunt. Op de hoek van de Dommelstraat en de Vestdijk (Vendoms) kwamen blauwe busjes vol politieagenten aangereden die de aktievoerders insloten en fouilleerden. Dit alles ging gepaard met veel vertoon en lawaai. Twee mensen werden meegenomen naar het politiebureau op verdenking van diefstal. Even later trok een verontwaardigde groep van demonstranten naar het politiebureau om te protesteren tegen het vasthouden van 2 aktievoerders. Enkele mensen die gingen praten met agenten kwamen onverrichter zaken terug. Later op de dag werden de 2 mensen vrijgelaten wegens gebrek aan bewijzen. Om 3 uur 'smiddags werd er begonnen met

de blokkade bij de sociale dienst. Aan de medewerk(st)ers werd gevraagd om een solidariteitsverklaring te tekenen, bij het verlaten van het gebouw. De aktievoerders hadden zich zo opgesteld dat ieder die het gebouw verlieten, voorbijhen moeten gaan.

Ook werd er gesproken met de plaatsvangend directeur van de Sociale Dienst. Deze verklaarde dat hij het eveneens niet akkoord gaat met de plannen van de Graaf.

Over andere akties kan ik helaas niet schrijven wegens plaatsgebrek. Wel wil ik nog zeggen dat zelfs wanneer men het niet eens is met deze akties, men niet voorbij mag gaan aan de vele protesten tegen de maatregelen van de Graaf.

Betsie

CAFE:	
pils 11	3 00
koffie 11	3 00
	18 00
MAALTUD: 11	24 00

KLEINE BERG 32 5611-JV EINDHOVEN TELEFOON 040-452922

EETMERSTERING

E GROO

EETCAFE

2 menu's van de dag
soep - hoofdgerecht - toetje

ook: vegetarische avenscha
tel.

openings tijden do/vr
1700 2230 zo

WILHELMINAPLEIN 6 / BOVEN CAFE DE GROOT

vervolg 37

twintig gulden p.m.

Rond half tien kwam de wethouder met in zijn gezelschap de heer Sikkel van verkeer en onze projectleider de heer Nuyten om het plan te verdedigen. De wethouder beweerde dat iedereen in Eindhoven voor zijn parkeerplaats betaalt: "of het zit in de huur van de woning, of in de grondkosten bij aanschaf van een huis. Juist hier in de Bergen is men al die tijd zelf positief gediskrimineerd", aldus van Veelen, "en heeft men voor niets al die tijd kunnen parkeren. Het is een oud beleid van de gemeente dat de bewoner betaalt".

De reacties uit de zaal hierop waren heftig. Men heeft z'n twijfel bij deze uitspraken: "voor het eerst hoor ik dat met de huur behalve voor de woning ook nog de parkeerruimte betaald wordt".

Hierna ging de wethouder in op het verschil dat bestaat in de kosten voor de woonstraten en voor de winkelstraten. Het bedrag voor de woonstraten is alleen tijdens de proefperiode van een jaar zo laag omdat men de bewoners niet 100% wil laten betalen voor een regeling waar de "kinderziektes" nog niet uit zijn. Juist in die proefperiode wil men achter eventuele problemen komen: de manier van vergunning uitgeven, hoe vaak parkeerwachters moeten komen controleren enz. Daarna betalen alle bewoners f 20,- per maand, ofwel f60,- per kwartaal.

Men komt aan dit bedrag omdat de regeling kostendekkend moet zijn: een hoeveelheid administratief werk en misschien is ook een extra parkeerwachter voor deze buurt nodig. Dit zou betaald moeten worden uit de opbrengst van de vergunningen.

Hierop kreeg de zaal het gevoel dat men gepakt werd: "Wij moeten dus betalen voor een probleem dat de gemeente in onze buurt heeft geschapen", was de reactie.

Ondanks protesten en herhaaldelijk aandringen bleef de wethouder bij zijn standpunt: "De gemeenteraad heeft hierover een besluit genomen, dat ik als wethouder dien uit te voeren".

Pas aan het eind van de vergadering wilde van Veelen de toezegging doen dat: "de proef nog niet start, maar dat er eerst nog overleg met de buurt over deze regeling plaats zal vinden. Wel echter op voorwaarde dat dit overleg niet eindeloos gerekt zal worden", waarmee hij om in politieke termen te spreken "de deur naar de buurt open liet, maar niet verder dan op een klein kiertje".

Daarop werd de vergadering met gemeentelijke gevoelens door voorzitter Huub Segeren afgesloten. Het laatste woord over het belanghebbende parkeren is nog niet gesproken. Zeker als men de uitspraak in herinnering houdt van van Veelen: "Als de proef massaal geboycot zou worden en de proefpersonen niet meewerken, zal ik terugmoeten naar de raad".

f 150,- NOOIT !!

TEKST : DRE VERKERK
LAY OUT : TON VEEGER

Om te verhinderen dat staatssecretaris de Graaf de forse kortingen van 15% doorvoert op mensen met een uitkering die een woning delen, is er ook in Eindhoven actie gevoerd. Enkele malen werd Eindhoven wakker geschud door actie van woningdelers. Een van onze verslaggevers was erbij als ooggetuige.

de bezetting

Verskillende groepen, stichtingen die te maken hebben met huur- en huisvestingsproblemen hebben het aktiekomitee woningdelers opgericht. Zij hebben onder andere gezorgd voor het maken en verspreiden van informatiekantjes, algemene vergaderingen organiseren voor mensen die mee wilden doen aan acties en het voorbereiden en het coördineren van verschillende acties.

Om ongeveer half 2 hadden tussen de 40 en de 50 mensen zich verzameld in het informatiecentrum in de Prins Hendrikstraat. Tot dan was nog niet bekend om welk pand het ging. Toen ging de hele meute op pad, gewapend met spandoeken, pamfletten, een geluidsinstallatie en een standje. Het beoogde pand bleek het oude postkantoor te zijn op de hoek van de Vrijstraat en de Keizersgracht. Direct werd er tot actie overgegaan. Een informatiestand werd opgezet. Voorbijgangers konden hier vragen stellen en informatiefolders krijgen. Verder werden er pamfletten uitgedeeld, de geluidsinstallatie gemonteerd en contact opgenomen met de gemeente (eigenaar van het pand) en de wethouder van volkshuisvesting. Via de luidsprekers werd op een cassettebandje de eisen meegedeeld en gezegd wat men van de maatregelen dacht. Volgens de Graaf moeten woningdelers zoveel inleveren omdat ze goedkopere woonlasten hebben. Hij verliest dan uit het oog dat mensen vaak geen andere keuze hebben, wegens gebrek aan zelfstandige woonruimte, die goed en betaalbaar is. Verder liggen de woonlasten van kamers veel hoger dan van zelfstandige woonruimte. En zelfs dat is nog maar de vraag. Enquêtes laten

De bezettingsactie van vrijdag 25 mei werd georganiseerd door de huurdersspreekuren van de Bergen en het Vonderkwartier. Met name in deze 2 buurten wonen veel mensen op kamers en in woongroepen, die, als de maatregelen op woningdelers doorgaan, forse financiële klappen te verwerken krijgen. Om te protesteren tegen deze maatregelen wilde men een leeg pand bezetten van 14.00 uur tot 20.00 uur.

zien dat in de Bergen en het Vonderkwartier de gemiddelde huurprijs ligt rond de 300 gulden. Mensen hebben recht op een zelfstandig onafhankelijk bestaan, wat onmogelijk wordt gemaakt door deze kortingen. Als deze maatregelen doorgaan moet er intensiever gecontroleerd worden, wat betekent dat mensen het recht krijgen om te kijken hoe je woont (dus je levenswijze controleren) en uit te maken of je hiervoor gestraft moet worden met een

HELP! HELP!

MET EEN TIJNTJE

Het buurtinformatiecentrum gaat dicht per 1 augustus. Dat is een RAMP voor de buurtorganisatie in de Bergen. In de afgelopen jaren heeft elke buurtbewoner wel eens gebruik gemaakt van een van de activiteiten die in deze ruimte plaatsvinden. Het buurtcomité heeft er zijn centrale plek om er te vergaderen; het heeft er een uitgebreid archief; heeft er een elektrische typemachine en een klein kopieerapparaat. Allemaal onmisbaar om voor de belangen van de bewoners van de Bergen op te komen en om de bewoners te informeren over alarmerende ontwikkelingen, bij buurtvergaderingen en acties.

Ook de buurtkrant heeft hier zijn onmisbare werkplek. De redactie vergadert er, er wordt getypt en gelayout, zodat er tweemaandelijks 850 verzorgde buurtkranten in de bussen kunnen vallen vol informatie, interviews en rubrieken over alles wat er in de Bergen speelt.

Wekelijks is er in het informatiecentrum een huurdersspreekuur, waar huurders terecht kunnen wanneer zij problemen hebben met hun huisbaas, wanneer de huren of huurverhoging te hoog zijn, of wanneer er gebreken aan hun huis zijn die niet opgelost worden. Ook hierheen heeft inmiddels menig huurder de weg gevonden.

Bovendien is het informatiecentrum de werkplek van werkgroepjes die zich bezighouden met speciale zaken zoals het Treffinaterrein, de LTS, de verzakelijking in de buurt, seksoverlast, het Wilhelminaplein, belanghebbendenparkeren en hopelijk ook weer eens met een buurtfeest. In principe kan elk groepje bewoners die iets in de buurt wil aanpakken er terecht om te vergaderen. Er kunnen ook vergaderingen met ambtenaren plaatsvinden in plaats van op het stadhuis of de Technische Diensten; voor veel bewoners heel wat gemoedelijker en dichterbij huis.

En, zoals U weet, worden er nu en dan buurtvergaderingen gehouden waarvoor alle buurtbewoners worden uitgenodigd. Behalve voor dit soort vergaderwerk zou een buurt ruimte ook meer voor gezelligheidsactiviteiten kunnen worden benut. Daar kan in de toekomst aan gewerkt worden.

Een buurtorganisatie is in de Bergen een onmisbare zaak, die in staat moet zijn om goed verder te kunnen draaien. Met het water bijna aan de lippen vraagt het buurtcomité nu uw hulp. Want overleg met de gemeente heeft tot nu toe uitgewezen, dat we van die kant nauwelijks op steun hoeven te rekenen na 1 augustus. Het comité -dat officieel deel uitmaakt van de Stichting De Bergen- wil zelf een ruimte gaan huren die wat minder kostbaar is dan de huidige. Dat zal een

ruimte worden die meer nog dan nu van en voor de buurtbewoners is. Daarvoor is natuurlijk geld nodig. Wij hopen dat bewoners die het belang inzien van een buurtorganisatie, deze ook financieel willen steunen.

Daarom vragen wij aan ELKE BUURTBEWONER MET EEN EIGEN INKOMEN om voor dit doel een TIJNTJE af te staan. Al die tientjes samen moeten genoeg zijn om tot januari volgend jaar een eigen buurt ruimte te huren en er opnieuw activiteiten op te starten. Dat wil zeggen dat u dus in feite 2 gulden per maand kwijt bent voor het behoud van de genoemde faciliteiten: vergader ruimte, voor werkgroepen, buurtcomité en de buurtvergaderingen; het wekelijks huurdersspreekuur, de tweemaandelijks (gratis) buurtkrant en bovendien mogelijke nieuwe activiteiten in de gezelligheidsfeer.

Wij denken dat dat een behoorlijk service-pakket is dat zo'n luttel bedrag dubbel en dwars waard is.

Met de bezorging van deze buurtkrant wordt bij u tevens een enveloppe afgegeven, waarin u uw tientje kunt bijdragen. Uitgangspunt is: een tientje per inkomen. Wanneer u meer wilt geven, mag dat natuurlijk; wanneer u zoveel niet kunt betalen, geef dan wat u missen kunt.

U kunt kontant geld of een betaalchecque in de enveloppe stoppen.

Een dag na de bezorging zal de enveloppe door een medewerker van de buurtorganisatie weer worden opgehaald. Stel de kollektanten niet te leur. Zij zouden echt veel liever iets leukers doen in hun vrije tijd. Alvast bedankt!

HELP MET EEN TIJNTJE